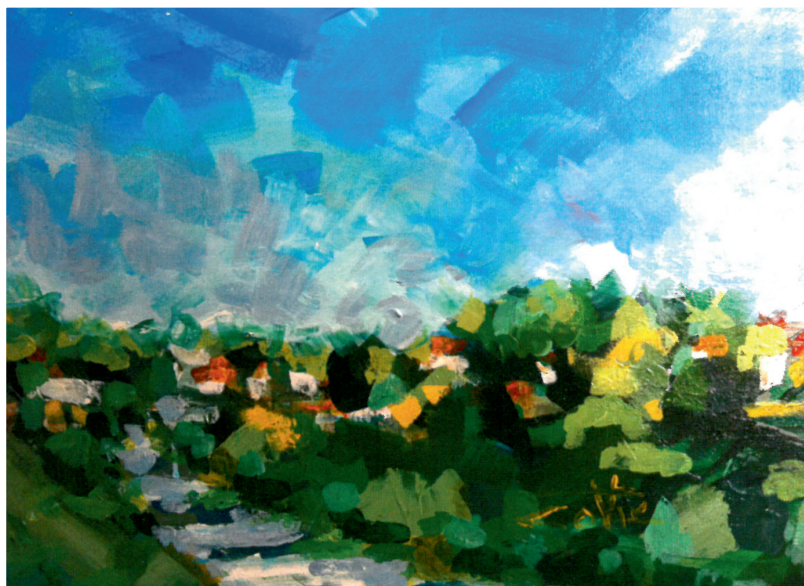

Branko Bušelić

Pregršć versi

BLIZO A DALEKO

Branko Bušelić

PREGRŠĆ VERSI

BLIZO A DALEKO

Tučepi 2018.

Branko Bušelić

PREGRŠĆ VERSI
BLIZO A DALEKO

Tučepi 2018.

Izdavač
Općina Tučepi
Kraj 39a
HR 21325 Tučepi

Za izdavača
ANTE ČOBRNIĆ

Naslov
PREGRŠĆ VERSI

Autor
BRANKO BUŠELIĆ

Predgovor
BRANKO BUŠELIĆ - autor

Recenzent
SILVANA LALIĆ

Crteži
ŽARKO ČOVIĆ

Tisak
DALMATINA TISAK d.o.o., Duće

Naklada
500 primjeraka

CIP Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica Zagreb
Branko Bušelić
Pregršć versi / Branko Bušelić
(Recenzent; Silvana Lalić)
Općina Tučepi
Stihovi
ISBN 978-953-98174-6-4
E A N 978 953 9817464

Branko Bušelić / Pregršć versi

*U dahu sutona bitak bića konac sluti
Fluid umornog oka tren spokoja mi baci
Oklop tišine gromkiji od riječi od gromova
ljuti
Zvonkiji od svega što bi kazali mudraci*

Zbirku posvećujem uspomeni na brata Vladu kao plam živog svjetla na stazi tihog sjećanja.

autor

Predgovor

Otisak blaženog nemira

S trajnim žarom za promicanje ljudskosti, koji treperi, iskri i nadahnjuje i s osjećajem blaženog nemira duše, pisao sam ovu zbirku koju s radošću i veseljem predajem Vama, poštovani poklonici "lipe riči".

Pisati poeziju, a osobito njezin lirski izraz, uvijek je i samo osobni izbor i nekakav oblik traganja ali i ostavljanja traga. Eto, u skladu s tom maksimom, u svom traganju za smislom bivstva, kušao sam svu raznolikost iskustva natopiti žarom emocija i provući niti tkanja svoga stiha kroz ono osjetilno blaženstvo ali i trnovite životne zbilje i sve to iscijediti i izliti u skladni tok vezanog stiha uronjenog u vrč ljubavi.

Čitanjem ovih stihova možda će i Vama, poštovani čitaoče, baš kao i meni dok sam ih pisao, poput nekakvih lepršavih fragmenata sna, zaiskriti zavičajne ali i one druge bonace i bure, uz koje opušteni, bar na tren slobodni od bremena životnih briga, udišemo onaj friški, laki, pročišćeni, mirisima mora, kadulje i mirte natopljeni, kao staklo prozirni jutarnji zrak, koji vraća osmijeh, budi nadu, učvršćuje korak.

Jer, ako je ljubav izvorište i napajalište životne radosti, onda je poezija plamen nadahnuća za ustrajavanje u ljepoti postojanja i življenja same suštine onoga što zovemo ljubav, što zrači čovječnost. Stoga sam, za sve one čije srce kuca za pjesmu, širom rastvorio vrata duše da bi iz tog vrutka potekli stihovi koji kušaju razgoriti plamen želje za življenje u žuđenoj ljepoti kao svojevrсно jamstvo samog bivstva. Eto, zato i nije bilo moguće ostati nijem pred zbiljom ma kakva ona bila, nije bila moguća ravnodušnost.

autor

Zavičajni akordi

ZA SUZU VEDRINE

Trepi plamen lica zrcalno čednog
Ja sanjarin duge zora ditinjstva,
Rascvitali smij glas lumena sjetnog
Krotki proplamsaj pinku berekinstva.

Marčana je i zima kolabira,
Plijevim vrtal duše,kušan čežnje slit,
Ditinjstvo u paštroč plamti, žonglira,
Batipan lakomost preden svoju nit.

Herbarim lude skorupne godine
Iskron ufanja kremen ih je kova,
Fulminan feral za fišć iz dubine

Drščavon jutru golicavih snova,
Luštran postament za suzu vedrine
Ma život je bajka tanganih slova.

SVITLO LANTERINA

Na dlanu vižitajem kus mojih lita
S daškom vedrog jutra strune svoje štiman,
Mirisa svog vrimena duša je sita
U baul sićanja uz snove ih spreman.

Bruškinan patinu ditinjstva čednosti
I užigan svitlo lanterina svoga,
Pa još jednon plovin izvoru čuvstivosti
Da okripin strune krika srca moga.

Snovi odsanjani plave me ka plima
Oči moje grije rani cvit mandule,
Tako tih i nježan a jači od zima
Duši je blizu poput glazbe mandole.

Ne marin za odjek žara mojih rima
Otvaran sva vrata tihanoj uljudbi,
I škurete tvrde na svin prozorima;
Crna idra neću u svojon plovidbi.

Oću da mi idro vitar sunca puni
Da nas zanos nosi di čovik koraca,
Prid pragon predaka uljudba nas kruni
Rastočeni korijen izdanke ne baca.

ZAGRLJAJ

Misli moje griju tebe Dalmacijo
Zjen plamenih čari šarm tvog kamen broda,
Isto more mije tebe Kroacijo:
Ode duh slobode uspravnog je hoda.

Plamen tvoga dlana grije gordost stine
Okorjelu nadu vikon tamjan kadi,
Kad prisuši vino raslavin kvasine
I pijen je s buron da mi žegu ladi.

Opijen sam tvojim cvitovima žuke
Neverom i jugom sviraš mi i kantaš,
I bez prstena nam duraju zaruke
Ma svako me jutro zagrljajen smantaš.

Kamenice vire bilije od sniga
S kap plodnosti svete stolitne masline,
Plave me svitlošću duše iznad svega
Koluron i zvukon, vonjima kužine.

Rasuto biserje zguslo se u snove
I strast i ufanje sazriva u vinu,
Uz vitar plovimo uzdignute prove
More je ka mater zagrlilo stinu.

TRAGOVI I ODJECI

U kotlu jutra omamjena
Kada i tići letu ladu,
Ka treptaj oka osamjena
Zaiskri žar u srcu mladu.

A ja sa miron duše motrin
Grozđ na odrini pripun blaga,
I onda grlin, onda snatrin
Ruke čedne čuvare praga.

Jara u oblaku, prolazin
Tragon boja didova pasa,
U ognju zvona svog nalazin
Trpki odjek i tvoga glasa.

U KRISTALU NEBA

U kristalu neba trepi drhtaj zore
A duša zrcali u zrcalu mora,
U vatri komina želje ka luć gore
Krupaš na oltaru opora obora.

Zavonja lipota ditinje nevina
Kao čežnja cvita snene oskoruše,
Ka pupoljak ruže boje mladog vina;
Na tučepskom žalu skupjam zrnca duše.

Nižem u kolajnu; slatku, gorku, slanu
Kremen Biokova, kristal ledenice,
Čistoću i ponos na tvrdomu dlanu
Ribara, težaka, sjetne vodarice.

Oplakuje more dušu zlatozornu
S kapjon uja zlatna s drevne kamenice,
Ka povisno sidro blagu životvornu
Ka sviću u mraku, ka krijestu Danice.

JEŽURI MORA

Kuša san razumit ježure mora
Kad galeba jato odletilo je,
A šibane buron svih sedan kora
Mornarskog ufanja zaplovilo je.

Ma tija san samo reć da ga volin
Al tvrd je jezik snovita trubača,
Kao ni pređi ni ja ne odolin
Raspeton idru šušuru mandrača.

Sanjarin, koltrin magle muti oči
Proklete fortune sviće ne gore,
Osluškujen glas priče dugih noći
Koje na dlan srca utisnu more.

ŽERAVA U DUŠI

Poput struna duše mili zvon mandole
Sjeta u akordu božanskih slavuja,
Vruće žalo suši mriže i pajole
Cvitaju masline zavonja kaduja.

U duši žerava - stina pinku klima,
Oči zaneseno koron mora plove,
Crven žar beskraj dilile bi svima
I jar zjene sunca koja grije snove.

Rose kao more sa srebron od soli
Ka suzna su jutra, ka vinograd u slani,
Al kad duša jubi, al kad duša voli
Zemljo snova idro dižu ti jablani.

Ka dite uz mater s tobon sam brodija
S ruksakom čežnje za vitron u idra,
Kao galeb sanja tiho odbrodija
U mandrač ufanja di su duše sidra.

Sad srčem dah zebnje - na dlan pada zbilja -
Ma nada ne zgasne dok duh plama ima,
S plavon zoron duše na baršunu smilja
Snovi još poteku - dala si ih svima.

ODE JE

Ode na tavanu sjetu štruka navlas'
Kvadar babe, dida, matere i ćaće,
Nad kočeton stara kapa, crjeni pas
Didov stolac, kom, kusionja Miki, mače.

O koliko čednosti u mlazu vrutka,
Koliko sjaja zari lice dobrote,
U tihom sićanju ka more oblutka
Život je vaja čejade kroz korote.

Zov tvrde rađe i žuji obadaju,
Vaja da su judi i masline site;
O koliku brižnost i čuvnost imaju
Ruke materine nad domom savite.

Ode je naresla ruka otvorena
Plemenitost digla u vrv ideala,
Za falu rič točin ka vina rujnena
Ode su je za nas kolina čuvala.

FALIŠ MI

Ka bruškin si frega tvoj savit mi fali
Blag, rič ponad svega, svi su te štovali;
Ma fališ mi dide, na tvom stolcu sidin
Ma fališ mi dide, riči tvoje slidin.

Svit je fakat golem ma i tako sitan
Pari uzbilj malen kad čovik je nebitan,
Još kaza bi, drito, gledajuć u oči
Od čovika skrito i slako zagorči.

Šta ozbilje skrije trati se u šali
Ma u vatri zbilje čovičnost se kali;
Glas kovitla vitar ma srce se sića
Rič tvoja za oltar zlatni pitar cvića.

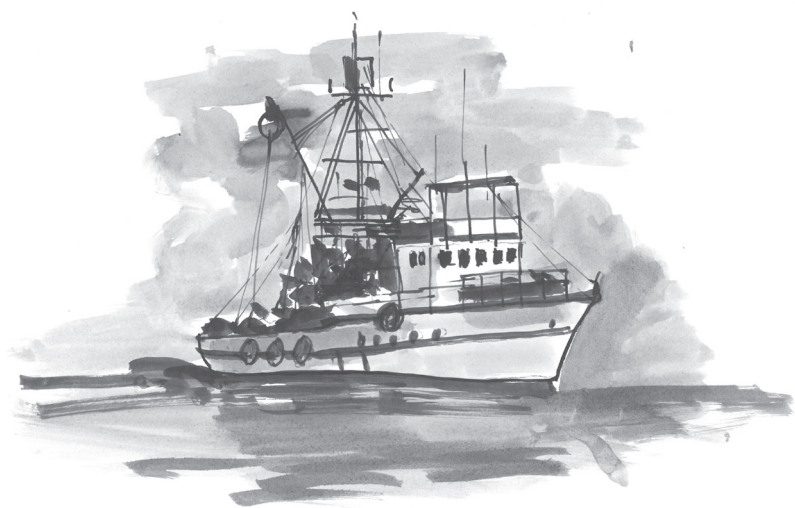
Ka bruškin si frega tvoj savit mi fali
Sićan se još svega a bija san mali;
Ma fališ mi dide, na tvom stolcu sidin
Ma fališ mi dide, riči tvoje slidin.

KA TUGA KIŠE

Ka tuga kiše mistik žvelarin zvrčka
Slani vitar, ka vapor bez sidra, fućka,
Poput umornog zvona raspuklog cvrčka
Tek duša trag boja i mirisa krčka.

Na komaštra rđa - kolabira komin,
Dimnjake s klabukom motru grabjivice,
Gnjevlaze turna: dupera li ko provin?
Nemirna noć: odkud su došle te tice?

Zar smo cvitu kamena dušu vazeli,
Il smo i sami u krugu vražje pite,
Poput oskoruše sitni plod nezereli,
Kojega se bere di i kad se site?

SAN O MORU

Listan plave uspomene
Tihe a jače od groma,
Čaklin slike požmarene
Iz babina starog koma.

Prolazin kroz trujno vrime
Pratin akord moje vale,
Nečujno se dižu rime
Plahog mora zvona kale.

Mriže, gajete, leuti
Ferali na punti prove,
Veslon drito kroz val juti
Ribaru ugrijat snove.

Snivale su budne oči
Lune lude sne morile,
S veslon dilile su noći
Mokre zore zazorile.

Bure, juga i nevere
Aneli se raskocalii;
U veslo je bilo vire
I kad štropi su pucali.

I kad kurenat zafora
Pa pod feral zgropa gaje,
I kad prislana je kora
More zavik je uzdarje.

Veslalo se i šijalo
Bose noge žalo pamti,
Mriže škrokon potezalo;
Drugo vrime drugi arti.

Zboncalo je u duši
Pasa vik uz vesla, uze,
Justre srdela i skuši
Caklu se ka mora suze.

Nagropan u dvoru spava
S madira još katran kapje,
Kroz san s vitron razgovara
Dah meštrala sjetno šapje.

Krug s moren zatvorija se
S prvin plovon zadnja košta,
Kroteć val osolija se
San tek rođen ista pošta.

DUGA NAD VRUTKOM

Još pamtin prašni oblak ceste ditinjstva
I akorde sanja na stini vraćanja,
Bugari šum zvona krotkog prijateljstva
Uz sviću na petroj veslan kroz sićanja.

Škrope me vali, na kamen brodu tica,
Osluškujen jeku, zriju snovi cvitni,
Snovi zorja pustih pretrgnutih žica
Kupaju me srebrom kad se juskost itni.

Čežnja s krilon tice škure rastvorila
Uzdah slan ka more, plam mašte ga grije,
Tabani bosu za obručom barila
Nad vrutkom krak duge lonac srca vrije.

Razigranog jutra u kaleti trag je
Kao znamen duše neznanog vajara,
Ushit i pokora zavik rodni prag je
S vrčen punim strpjenstva posrid solara.

S radoznanin okon moj brod je plovija
Šiban neverama, burdiža po bavi,
Od grozdova suza prošek sam pravija
I vesla uz vitar veslima jubavi.

ŽEDNA CESTA

Noć, škurina noći nad plimama mojin,
Tromi val mora - pod svićom još tromiji,
Zvizde, zjen oka neba u srebro bojin:
Oće li dan šta sviće biti vedriji?

Misli me , u trenu, sidru u konobu
Ma svima su vrata širon otvorena,
Samo vaja itnit i silu i zlobu;
Ode su srca čista nepatvorena.

I pisma, uvik ista, iz duše zvoni,
Plamen riči grije ka vatra komina,
Digod, duboko srž života se roni
Da čar plave zore ne zagropa tmina.

Lepršaju opne zavičajne zore
Ka ćilim trudon i mašton tkalje otkan,
Čeznuća i uspomene budi more;
Ponad žala cesta žedna, jutro čekan.

DITE VALE

Kad sve se zagropa pa ka list poblidi
Tiha vala moja obrubjena žalom,
Ka brižna mater mliko duše cidi
Vraća me u mladost umivenu valom.

Snovita lipoto - cvite žujnih ruku-
Nebu stremi tvoja zvizda ponosnica,
Pa ti lice mije ma i pamti muku
Dušon tvojom zvoni školjka bisernica.

U podnevnoj uri verš cvrčka ti poje
U kruni tvojih snova nema mista trnu,
U jutrima rose s ribaron su tvoje
Oči nade pune bez kletve u crnu.

Tiha valo moja za navik u meni
U jarbol jubavi rič uz rič ti nižem,
Slavim ti lovorje-ka cvit si rumeni-
Pronoseći duh tvoj plovit s tobom stižem.

I plamenik moj je s tvoga izvora
A slatki trenuci i sve moje sjete
U žarnin bonacan ka zjen bistra mora;
O, kako je toplo biti tvoje dite.

ZVONO BAŠTINE

Vrcaju iskre žaron nerazgorene
Iz luga didova ugaslog komina,
Ka iz magle slike na dah izronjene
Iz širon otvorenog malog škafetina.

Zabljeska u oku prastara gradina
S brimenom godišća kroz povist putuje,
S vitron postojanosti tvrđa-zidina
U tišini priča opomine, kazuje.

Glasaju se zvona kanpanela vita
Prsten na gustirni svidok je virnosti,
Stina suvozida žuja pređa sita
Starina maslina s naramkon plodnosti.

Mir konobe prti gola kamenica
Na tavanu snatri babina škrinjica,
Starca Milovana zlatna pismarica
Pronosi žar duše vruć kao ognjica.

Zaigra se , evo,dašak sa odrine
Zazibao zivku samu, ruvinanu,
Kap svitla kanija na volte od starine
Na umorni solar, lovorike granu.

Okovano srebro zaspalog vrimenta
U paučini samuje, sjene ga ovile,
U brščanu ponistra oka zaklopljena;
Na vitru je baština ka pahlja svile.

Grom glasne tišine ne sladi praznina
Ni riči šupje, ni cvrkut taštine,
Plamenik duše i žar je komina;
Kako razbudit glazbu zvona baštine!?

JECAJI KAMENA

Pun pregršč jubavi dok smo dica bili
Diza nas do juskosti grija s komina,
Uzvracán sa krikom nevidljivoj pili
Kušan bit dostojan uzvišenog čina.

Ćutin tambur nebrige dok srču vime
A baglam ruzinav u rastoku škure;
Zašto škrto plodi trujnih ruku sime?
Nad Biokovom mrki oblaci bure.

Jecaji kamena ubogo putuju
Napetim prsima darivan kap duše,
Kad misli i ruke posrću, planduju
U portu odrastanja burni mraz puše.

KLASJE VERSI

Čar čari garifula oko
Zor zori ka crveno voće,
A u meni plamti duboko
Žar zanosa, drhtaj samoće.

Moj klas od versi-vrisak žitni,
Plovidbon moren nepoznatin,
Kuša do duše da se itni
Da jon burine verson zlatin.

Al duh uz vino i žuč toči,
Jubav grije kad je drugom daš,
Snatrin put kojim svitlo kroči;
Ko srcen plovi ne plovi falš.

Sa ognjen srca kobon klesan
Život cili u rič-dvi zgusnut,
Dok zrije i stih sam je stresan
Na kočeti uz vers ću usnut.

SREBRO ZAVIČAJA

Kameni pragovi - srebro zavičaja,
Sićanja, ključ za škrinju još čeka, visi,
Pučko graditeljstvo, traves običaja
Koje škrinja čuva ka duša versi.

Posrebrena stina samotnoga volta
Zablista starinon, sjeton suvozida,
Ma i tratimenton matadura porta
Judi žarne riči sa duhon svevida.

Osunčani vrutak s kap bistroga, lipog
Ka rumen u zori kad se jutro rađa,
Napojija stope za sać s puta slipog
Za ostavit traga plovu novih lađa.

Rozete, mozaik, kalež s vrčem vina
Topli ka vatrene ruže na reveru
U pleter utkani s žrvnjem starog mlina;
Na modron lancunu jutra srebro steru.

NA PONISTRI OMAGLICA

Na ponistri omaglica
Umor oka svitlo traži,
Krotki cvrčak glasnih žica
Razbudi me, okuraži.

Gle, kroz caklo srca viri
Strast i polet srž života,
Ma dok zvon taj krto piri
Posrće se, kloni, cota.

Šta život bez srca znači
Kao jarbol truli pada,
Kušan pinku dubje zaći
Di duh grije srca mlada.

Malodušni posustaju
Ne očute miris zorja,
Nit glas ode zavičaju
Blagu rič bez juta travja.

PAVER

Pregršč godišć brime dana
S motikon o kruvu suvu,
Tek katkad srdela slana
Obid, s kap uja na kruvu.

Na srži zgropana dlana
Žuj do žuja, tvrd ko stina,
Ka piščina gorkoslana
Život u bukari vina.

Kremenast ka Biokovo
Svo ufanje mu maslina,
Trs loze ka svitlo slovo
Juskost, juskost ne kvasina.

Od truda je use uša
Ma uspravan ostaja je,
Tvrđi život ga je kuša
Nikon dušu proda nije.

Krčija je i sadija
Čist ka zora, kao sunce,
Na gomile ostavija
Svoju dušu, svoje srce.

Sad se ore modrin plugon
Vitar granu suvu brsti,
Nemilice buron, jugon
Ka motika sve mu kosti.

Sve ka murga skorilo se
I zbrokvalo u kašetu,
Zrno - dva odvojilo se
Kao sime na rašetu.

Stina čuva stopu duše
S kap ljubavi posrebrenu,
Paver slovo fale kleše
Tihoćutno u plamenu.

KOŠUJA MODRA

Šum mora na ponistri čekanja
Zrcal planine, čar kanpanela,
Pini se val žalon odrastanja;
O more zivko čarobna vela.

Uvik kad plimi snovita čežnja
U tvom valu nemir se rađa,
Plovin šijunadon iznad težnja
Tragom svitlosti nosi me lađa.

Košujon modron oblačiš sina,
Crven vaculet idru modrine,
Tajanstvo kore plavih dubina
Otvvara vjeđe oka daljine.

Osluškujem šum, duša je tiha,
Za korak srca na provi svića;
Privelika si za grozd stiha
Košujo modra, bol si i srića.

DRIVO ŽIVOTA

Kontaš žarna stolića - a još ka cura,
Sa parsima bujnin dicu si dojila,
Griza te trn mraza, lomila te bura,
Ma dušu težaka viron si pojila.

Stope bezdušna vrimena - na pleća piz,
Čvrsta ka stina, od gromova svi jača,
Tilo u drače jute ka zmijin ugriz
Kapja zlatna u suzi posnoga plača.

Kvrgave pute žuja ponosa site
I zjen čisti vikovi trujni ožegli,
Škine poton svite, plamon duše drite,
Karcno-trnje sa dlanom sarca požegli.

S piskujom zemjon mriš i rodiš se jopet
I rađaš, maslino! Na lenti predaka
duraš, darivaš sebe ka janbor raspet,
S grčom intrade s karvju sarca težaka.

RUSTIČNA LIPOTA

Davno pripoznasmo al zaboravismo
Rustičnu lipotu čednih malih mesta,
To kameno blago od pređa dobismo;
Ma grije li ga jubav bezgrišna,čista?

Kad se urušava kamen starog zida
I stina zaplače:ćuti li to oko?
Ma , tek u zrcalu nazre se trag stida
Prid samin ga sobon skrivamo duboko.

Zagrizli oćnjaći u dvor pradiđova
Evo, niki ćudni spomenar se kleše;
Oće li zjen jubavi ka otok snova
Znat sjaj mu vratit da avet ne zapleše?

Možda jutro neće ostati bez glasa
Sve dok duša ćuva pismu pokoljenja
A pod volton zvonu tonal višeglasa;
Il je ovi akord već umoran, jenja?

UTABANA SUMORNOST

Odletili tek operjeni tići
Nad gnjizdon noć, avetinski je prazno,
Sve puno rđe u oporoj priči
A gnjizda smo znali voliti mazno.

Ma ko je pripravlja ovi vražji pir?
Ludi vitar uvik brušketa za se,
A ja sobon vučen drščavi nemir;
Vreteno sićanja okrećem nase.

Dršču ure, oči pamte, verglaju
Odjek dičjeg smija, vrcaju franje,
Umorne ruke za dušu pivaju
Akord života promiće ufanje.

Ma nemoš zloj uri dat sve prokuro
Bit siton pohlepi presita' rana;
Mrznen kada sunce zađe u škuro,
Žalosti me sumornost utabana,

KRASTAVI PUT MAGAREČI

Zguljena kopita po krastavu putu
Na priteško brime ti tek repom vrtiš;
Vidi li još iko tvoju ranu jutu?
Pod samarom stenješ i trpiš i šutiš.

Grč ti lebro steže, prokrvilo sadno,
A piz još teži na samar ti toware,
Kad se pogled itni pinku retrogradno
Pod samarom vik tvoj: o, trpno magare!

Još te mamuzaju a ti nit ne reveš
Kasaš svojon ruton njanci se ne ritaš,
Nevinu bekinu pod samarom dereš:
Ma ko sudi o ton koliko miritaš?

A na koncu sve je samo šaka luga
Nevidjiv dah vitra, studen kapi kiše,
Za te, moj magarče, tek strma jaruga
Pregršć zemje crne ništa, ništa više.

SUZA VINOGRADA

Vino se kao likarija pije
(Tek ingordo grlo s njim je bez mire),
Šestit ga vaja da stasa, sazrije
Da primat ne skonča u krigli bire.

Ma trsje plače suzon vinograda
Kad vitar u srce im sadi draču;
Navišća li nadu grozd ka nekad,
Ko će reć istinu praznom vrču?

POD KRILOM LUMBRELE

Bija san dite kad tek si nikla
Ma već tad san zna kako mirišeš,
Na žeđ i led odavna si svikla
Kao rosa tiha i dok dišeš.

Pod lumbrelnin krilon svojih grana
Koje vitar vije nemilice,
Ustrajna i čvrsta, ka križ sama,
Blistavog prolića zelen lišće.

Više od sočnog slada mi tvoriš
I kad te nemar ka bezvrid zbrokva,
Sama dok listaš, sama dok zoriš
Više si mi neg obična smokva.

DITE SUNCA

Polusan noći lude, pakal živi
Ka garbun vapura oblak brk suče,
Nad šumon nebodera ladnih sivi'
Za polet želja ne nalazin kjuče.

Čudni trub zatišja sad me prima
Ma spružena ruka kroz san zakuca,
I sanjarin budan, žar me prožima.
Na dlanu kap meda granulog sunca.

Ma još nad čežnjon nerazbori lete;
O nebo želja plavih sađi bliže,
Osunčaj krila duše za uzlete
Da dite sunca stope srca niže.

DOK VINO SAZRIJE

Zvonkoj glazbi čekića, ka jeki nade,
Pripun pladanj snova, struk žutike žuke,
Dok vino sazrije rosin vinograde
Roson zavičaja otvorene ruke.

Glazba dobrotvorja ne cvili jaukon
Plemeni je duša da vrutak poteče,
Iznad jablana je, mekozvučnim lukon
Sja u oku žudnje s ponistre predveče

Još kad bi pastiri vinovni
Ici noći
Ćutili zvon želja koje duša sniva,
Dubinski bi oko kušalo žar smoći
Srce srcu dati kad uzvodno pliva.

VINO SRCA

Slika ditinstva opora a lipa
Komin ka portal za priče i basne;
Plah jezik niže kitice epa
Za napoj duši kap jubavi strasne.

Tajanstvo misli sve bi zagrijalo
Žarnost je duha prožimala bića,
Bez letrike na polumrak bi palo
Kandilo svetosti - na uje svića.

Promrzle ruke, puste želje, nade
Studen studenog s tilon se skonpala;
Žudnje i čežnje ni ledi ne lade
Griju ih vatre živopisnih žala.

Sve igre i basne zauvik naše
Odškrinu svitlo dok mrak s mrakom grca
Na tamburi duše harn zasviraše
Odu zavičaju sa vinon srca.

KOZA I TREŠNJA

Sorile se gromade sa Biokova
Ma korijen se drži, opire, ne kida,
Trešnja je i kozi strgla ploču s krova
Cotala je bidna s livon nogon sprida.

Brstila je mirno zdrvena znamenom
A mater ju je ka čejade mazila,
Ma bila je melem vrimenu strešnjenom
Radost materi dok mliko je varila.

Otežali korak zatišju je vuka
Cotajuć bez štake, ma s mlikon svo vrime,
Digod bi trpnju tek otresla od muka;
Ma bila je bliza a ne samo vime.

Zgrbile se kosti ne bendaju tilo
Zadnje kapi mlika za dicu je dala,
Zaresle fuge trešnje, nje nije bilo;
Mater je ka kiša gorko tugovala.

ROCK MLADOSTI

Nelagodu ćutin, ništo mi fali
Od mirakula rustične mladosti,
Kad zbilja smo znali dat vitra šali
Grohoton smija rešetat gadosti.

Ma, i sada nan sjaj tog bljeska triba
Za čvršći korak u svo naše sutra;
Guštan kad zvono mladosti me ziba
A pogled vesla u žuđena jutra.

Sanjan lica čista bez traga tuge
Al još mi srce obuzima zima,
Dok tražin riči tople kao duge
Za rock mladosti još u odjecima.

TIJA BI

Tija bi pir snova otvorenih vjeđa
Spokojan mir oka i duha bez šuma,
Hinit glas okrutna zla koji me vriđa
Bosit nečujno travon, suzom do huma.

I tija bi darivat masline grane
Užgati plam svići, slidit duh kolina,
I prečuti jeku mržnje posijane;
Šta je dar života bez svitla vrlina?

ZVONO JUBAVI

Podragaju jutro s kanpanela zvona
I krovove bile ka galeba krilo,
Ode, u nidrima stine Adriona
Ponositih pređa gnjizdo se savilo.

Korijen bitka i žitka suz mora ladi
Na putu kroz vrime kolajn se klesalo,
I kule i volte s kamenom se gradi;
Iz žuja pređa stremje duše procvalo.

Duramo juski s kolina na kolino
I oduvik smo svoji na svome bili,
S brimenicom pota u tebi maslino
S lozon i veslon žeđali smo, postili.

Ma plava ti duša nikad nije sama
Tiha kao rozet sunca, ka čele let,
Jer di god da jesmo uvik je u nama;
Ode je ka jubav i plač diteta svet.

Dok kroz buž stolića duh sna tvog nas plavi
S gordošču koračamo na tvojoj cesti,
O, Tučepi draga plam jubavi te slavi
S povisnim tragom u brazdi novoj resti.

ZEMJI TIHOG ŽALA

Cvrkuti tica ka potok žubore,
Trabakul na sidru salbuna meka,
Val pisak vaja - odnosi ga more,
Dok romor strpjenstva kap svitla čeka.

Samotnin trenon strahovi zatutnje
Vedar pogled išćen - trep laska čudu,
Stopan na zemji gasin iskru slutnje,
Sve karte bacan svomu srcu ludu.

Sanjarin tlo pređa na vrutku nada,
U pisak zdrobjen pregršč zemje zrači,
Oči zažari vitraž zelen sklada
Koji grije korijen od drače jači.

I pivan grudi mog prvog pogleda
Najdražoj zemji mog zadnjega daha,
Zemji sunca mog virtualnog meda
Zemji tihog žala za mir mog praha.

Strune jubavi

JUBIT' JE BIT'

Slutin zvon jubavi nad njemin pojen
Dok ozeblo čekan mudrog pošćera,
Grijota je prečut glas čežnjam bojen
Glas blizih čari glas srca sanjara.

Jubit je dati od sebe dar ubrat
Oćutit žar žara kad srce tuće,
Jubav je svem viku prsten i porat
I kad svitlo biži lanca nas, vuće.

Taman, pod zvizde na kušine snova
Srebron usna punih zanosa gusta,
Prepliću se rute tajanstva plova

Plamim plam plamu čvrstin idra čvrsta.
Jubit je bit uzvisit glas tog zova
Zvonk ka parsi kamena slak ka usta.

PRSTEN NA PRSTENU

Sidrište nam vala a zaklon stina
Korak ususret diže sidro priči
Svitla i tame kriju pun žmul vina
A prsi trepe, vaja bliže prići.

Tamo, di žarna mandolina svira
Di galeb jubav grozdon krika časti
Idirmo ruton svoga odabira
Do ušća potoka u more strasti.

Dlan mašte kušin, drsću uzbuđenja
Zunzi rajska lira - srmon protkana,
Za uzlet nebu glazba okripjenja.

Tajanstvu trena čara je utkana,
Na mostu srca vruća snoviđenja
Prsten na prsten košuja je tkana.

PUT ŽERAVE SRCA

Zavodljiv pogled neobična šarma
Gori ka feral a noć tek pada,
Svu rosu čežnje suši luda karma
Okolo sve bi tilo ovi tren, sada.

Već lampaju freske falična smija
Čistu lipotu zastire dah jala,
Ma slutim farsu i oku ne prija
Jer ljubav nije ladna skliska skala.

Međ falšin srebron, dajen prednost gvožđu
Dok čari čežnje grijuju žedne oči.
Ma duša čuva izvorni slad grožđu;
Put žerave srca stope će proći.

NOČAS JE RIKA

Nočas je rika potok isušila
Zadnje je kapi varka progucala,
Sjaj u oku tiskoba je gušila
I umor misli u mraku zrcala.

Ludost je pokora za ćedno biće
Ma vrilu se srcu ne stavja leđa
Čelu zanosa prinesimo sviće
Da žar obasja oči boje meda.

Jer polumrak jubi bezbojnost samu
Ne umi lepršat slobodnin krilcem
Jalovo je žito u sušnom danu,

Poput tupog bata bezglasnim zvoncen,
Naš plov je san na zajedničkom dlanu
Ka galeb krilon zaveslajmo srcen.

KAO DRHTAJ SRCA

Slutnja zanos budi, srce kuca jače
Kad za nečin žudiš ne gubiš mu traga,
Dok sunce treperi sve se čuti veće
Misli se okreću samo tebi draga.

A tvoje oči i spružene ti ruke
Lahoron me zbiju poput igre vala,
U žiž predvečerja u smiraju luke
Kad zvon kanpanela tiho prima kala.

A onda u plimi nježnog zova noći
Čežnja se zanjiše i lebdeći zasja
Kao drhtaj srca tvoje plamte oči
Svo tajanstvo noći osmij tvoj obasja.

PROKLETI ŽVELARIN

Pale se ferali, more se žari
Zazunzi veslo u ribara ruci,
Zaploviše u noć, po redu stvari
Ma tek će ih zora privedi luci.

Tiha predvečer, nesluteći ništa,
Jedan me pogled ka ožeg zasiče
Razgori iskru utihlog ognjišta
Žar srca ka vrući kotal poteče.

Ćutin se grišno i more me tišće
Lepeće galeb i sve traje kratko,
Dršće jon ruka i stisak jon dršće

Čudesna plima, ma baš ludo slatko,
Još jedan pogled i sve biva čvršće;
Proklet' žvelarin vraća me ma kratko.

SNOVI I ZORE

Snovi i zore u jutrima vedrine
Ma sunce je ćipo bez pitkoga sjaja,
E, mene još taru gnjile omarine
Itan se oblutkon put beskraja s kraja.

Drveno sidin a oko more pije
Srćen ovu plavet u nirvani godin,
Ma padne luda kap sve u krug se slije
I žaló je prazno. Ti ne bacilaš. Bdin.

Žice mandoline kale pismu našu
Note ka jubav obuzmu me do srži,
Ma tek snovima teče glazba za dušu;
Sarce žarnih dana u tvojon je mriži.

BOJE JUBAVI

Kap božanstva sunca ćutin u svom bilu
Rime koje točin jubav oplakuje,
Slutin da se vraća glazba duši, tilu;
Kada srce jubi piva ne strahuje.

Dok uzrasta jubav pisma sama teče
Boje jon ne blidu koracaju s nama,
Tankoćutna lira - plami nas, pokreće
Na vrvu su vrva oči iznad tama.

Stišćemo vesla dalju jubav ka miru
A pero razigrano baš ka nekada,
Poput tkalca srebri košuju za liru

Kraduć zaboravu noć zvizdani nada.
Žubor života u jubav vraća viru
Suzon pisme tvoje poput vodopada.

NA SIKI S GALEBON

Sanjarim, maštan, zoven ono doba
Kad grijaše čiste, dražesne draži,
Kad se jubav ćuti ka slatka gozba
Rumen obraz poljupcon okuraži.

Nevini zanos tlev pod nogan puca
Kao kroz san gazu žareće stope,
A ushit ludi i užegla srca
U oganj žudnje zajedno se stope.

Sve ka vijar prođe, ka drhtaj usne
Bez daha je zanos sanjarskih ruža,
Pa i vir srca u mir svoj se zgusne
Mirisnoj čežnji staza je sve uža.

Ma jek poput sjene niz prsi grebe
Žeravnog osmija zavik se sićan,
U uzlet misli filan bokun sebe
Na siki s galebom i moren pričan.

LISTAN KALENDAR

Listan kalendar na umornon zidu
Svitli i ćori život kroz godine,
Sve je na dlanu, tragovi ne blidu.
Dršću mirisi lebde krhotine.

Ma kad sve zamre ne prisuši vrutak
Koji čista rika jubavi doji,
Ne zatvara vjeđe niti trenutak
Oko u srcu koje mlaz taj poji.

Na vrilu vrila zaspali koraci
Zanos vruć, prvi,ka vrutak žubori,
Ma nikad ne zgasnu plameni traci
Blaženog plama šta u nama gori.

PROLAZNOST KOJA DURA

Vrti se kolo prolaznog života
Tek kadikad slatki tren žurno prođe;
Nek se bar duh naš ne šporka ni smota
Nek grdelin piva kad tuga dođe.

Ne gubi perje pripelice moja
Lepet tvog krila moja radovanja,
Ma šta su vitri ma kojega kroja
Za miris žeja za osmij nadanja.

Tišinom se glasa naš glas grozdavi,
Vere su tek oči za suze vjerne,
Nisu skrit trn prazne torbe jubavi
Bljeskaju u duši naše lanterne.

MOLITVA JUBAVI

Božanstven miris tila rosi kap mora
U jutru vijola zoron razbuđenih,
Ma čini se da je ka na pladnju hora
Molitvi jubavi srca razdvojenih.

Prstenje još sjaji poput oka neba
I dar srca za srce srca imade,
I strasti i slasti ka u kapji meda
Ka u kiši oka kad zaliva nade.

Sve grije čežnja poput magle gusti
Zalaska čelo niz prsi ka poje,
Božanstvo trena zaleprša, spusti

Probuđeni san prstenuje dvoje.
O, kad srce kameno suzu pusti
Jubav nahrupi u virove svoje.

SIĆANJE

Rubon plave stine noć se ušujala
Gorilo je more, ništa mu ne sličī,
Žar pune usne vale je uzbibala
Resla je noć srca šapaton bez riči.

Ne znam je li bilo ludo ili mudro
Al trag ostavjeni ni vrime ne briše;
O zašto smo u šufit itnili idro
Pa vitar mladosti tek sićanje njiše.

Ni slutija nisan kako vrime curi
Ni kakav žar kriju nečujna šaptanja;
Kad koltrina ponistru zaškuri
Val vaja, zastor ne zastire sićanja.

VITAR U ŠKOTI

Prid tvojim se idron gordi val klanja
Sanjarska nada daje vitar škoti,
A koralj ufanja luč ruže sanja
Zjen duše skrito nemir slutnje kroti.

Moj svitak rima tek običan je dar
I nije poput živih sanja čedan,
S pregršć riči po njem pero prospe žar
Ka pivac u zori lipote žedan.

Prostrt ka svitac za vitar u kosi
S cviton kaduje za par stopa bosu,
Ma pad na raskršću ogreb podnosi

I ustaje uzgor u susret rosi.
Pogled šta vitar pod vjeđama nosi
Glazbu srca krije, ponos ne prosi.

TRATILI SMO VRIME

Tratili smo vrime svoje beznadno
Srce je bilo sklono virovati,
Znali smo listat snove retrogradno
Zaklopit oči pa jopet sanajti.

Volit i prostrit sve šta srca ima
Drit' iz dubine di se ne vrluda,
Izvuć to iz maca dat najdražima,
Ka vječan izazov stoji ta gruda.

Kroz volte prođi, ključ u sebi imaš,
S plamenim usnam jubav ti suđena,
Ma putovi u beskraj ka san su falš
Kada srcen svojjin nisi vođena.

KAD SUNCE MORE JUBI

U žiž smiraja kad sunce more jubi
Sanjarin o vatri koju jubav zovu,
Tajanstveni odsjaj beskrajn se gubi;
O, koliko tajni u tomu je plovu.

Vikom mudre glave o jubavi sude
Ma kroz sto života uvik ista tajna,
Ne umu je rasplesť ni sve čežnje lude
Ali kad se skrije tama je beskrajna.

DVA OKA ŽUDNJE

Noći žudnje raspliću uže bovi
Rosuja mašte krilo tice rodi,
Dižu se sidra lepet zovu plovi
Od noći brži ka kuter na vodi.

Modro jezero oka češlja vitar
A vali strasti žice srca njišu,
Zanosno pijemo tek prvi litar
Otvaramo širom još punu nišu.

Tilo i dušu ka san grli more
Svi su beskrajni dostižni nam bili,
Dok su magle stigle prazne vapore

Dva oka žudnje zauvik su tili;
Škivat ludi vitar kamenog srca
Ložit ljubav crvenu nit sunca

NOTE ZA JUBAV

U rosna predvečerja naša, s klapon
Raskriljena srca za tvoje dvore,
Akord je dušu darivao zlaton
Pantin još riči: tebi moj uzore...

Cvita li još trišnja u kamen dvoru,
Diže li vitar latice ka bote?
Pod bilon čipkon slavili smo zoru
U kosi tvojon ostale su note.

Katkad gitara one note vrati
Zatrepće smijon pogled oka tvoga,
Skalajen sva idra, fermo ne parti
U tvoj je manrač sidro broda moga.

RASUTO VRIME

Uzašla čežnja ka jablan visoko
Do plavog vrva, nebil' tajnu našla,
Di padalica zvizda gasi oko
Sunca zraka iz oblaka izašla.

I tebe u plavu tražit je stala
Mirise mora donoseć' ti na dar,
Sa šumom vala, zvonon stari' skala
Glazbu srca gitarija ti lađar.

Al' oči tvoje u dalj su gledale
U beskraj neba iskrama posutog,
I bajale bajke u ogledale

Slomljenog cakla krhoton zasutog.
Vjeđe su teške vriju ka gradele
Nose sićanje vrimenta rasutog.

DRHTAJI I STREPNJE

Noćas je more zaspalo tišinon
Ma slutin da oko čežnje ne spava,
Blagoslovljen tren ogrnut vedrinon
Srcu kušin nosi od mirisnih trava.

U strepnji za jubav s čežnjom izgara
Čarobni drhtaj u riznici zlati,
I sanja oko koje ga obara
Drščući stisak u zagrljaj vrati.

ŽURIMO NIGDI

Pridvečer, u sićanju zriju šipci
Rusocrveni zor miron se klati,
Utihli verši, umorni su cvrčci,
Odzvon snova lita nam žarnih bati.

Žurimo nigdi po klizavon skali
Zrnca života u kvadre smo skrili,
Srebro varne čežnje paučin tali
Na razgoljenom srcu ožeg vrili.

Pritih je akord s kap našeg vrimena
U blidon alunu proviruje sklad,
Blista litrat zavodljiva spomena:

Zašto šipci nisu slatki ka nekad?
O, iskri, vrca pod koron timena
Sa mnom nadu lista misec srebren mlad

KORJEN MLADI LITA

Moren jubavi rođenjen do greba
Brodimo s vonjadon ciklamnih zora,
Sjeton za vatron prozračnoga neba
Mirison borova nad suzon mora.

Pod škrtin svitlon mladost sa dna kale,
Zavik je ode o mladosti kita,
Dah još miriše grli stare skale
Ka kamen tvrdi korijen mladi lita.

Miriše kosa duga opuštена
A tila poput pletera se svili,
Zazunzi pisma zoron orošena.

Dva srca u jedan akord se slili
Želja ka kruna u plavo bojena,
Ruke stisla, svoje snove smo pili.

TVOJA RUKA

Ka srp savijen srebren misec pluta
S kap blida svitla nigdi u daljini,
Dok jedan davni pogled još luta
Il' se to meni, grišnon, samo čini.

Šta život traži daj mu sad', ne potla,
Da magle rastopi, vedro korača;
Ruka je tvoja i nježna i topla
Blagdan lipote srži bića vraća.

Al' struji lepet, odletiše tići
Dok kujen žezlo koje jubav prati,
A tija san na krilu tice stići

Koralu čežnje koje nada zlati.
Nečujno san jutru kazao riči
Koje je kalija gluv bat ponoći.

PONISTRA ZORE SRCA

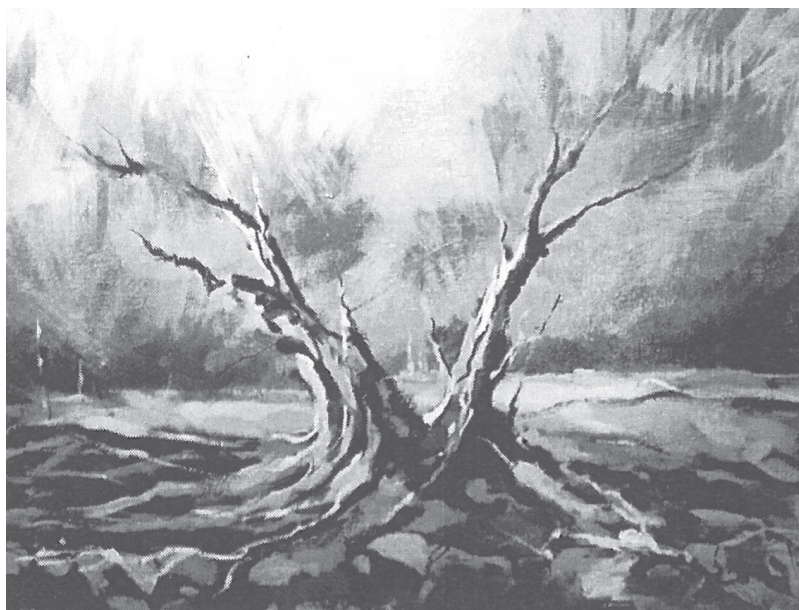
Na krilu amora letiš u snove
S dodiron neba vera dušu tilu.
Suza opne oka prospe ti nove
Drhtaje srca ka baršun ka svilu.

Orošeno čelo s ponistre zore
Na raskršću sanja zagrljaj čeka,
Ka vir čežnje dubje nego more;
Kad ljubav piva o, budi jon jeka!

Lipoto skrovita za razbor svita
Procvitaj svrhon prirodnim ti ruhon,
Snovima zriline zjenama procvita.

Ponesi nas uvis vodi nas vrhon,
Modrin zavičajen modrinan lita
Ponistru srca kvadri zlatoduhon.

KORA ŽUDNJE

Kad pogledi tvoji govore
Ja čujen žarki osmij neba,
Tad i meštral miluje more
Na vitru jubavi te ziba.

I kora žudnje ka led puca,
Tihon glazbon more se javi,
I žubor srca skladno kuca
A snovi zaplove na javi.

Jer zlatna nit zavik nas veže
I kad nam piz svoj nemir prti,
Plam jubavi do neba seže
Ne gasi ga ni oganj smrti.

JABUKE TVOJE

Noć, raskuštrana, sparna, gusta ka dingač
Daje na friškinu, žuku i levandu,
Motorin kad će mise tmast oblak zaobać
I učinit samnom kroz noć promenadu.

Tijo šotobraco uz rub škuribande
Zaburdižasmo plaho niz srebrni put,
Itan čežnjiv pogled oku sa verande;
Nigdi misec nije ka ode zlatnožut.

Pitan zavodnika noštroma nebesa:
Šta je smisal jubavi? išćen otkriće
E, raskaišen duh tek bi mlada mesa
Ne iz istog žmula slatkogorko piće.

Već zoron nas more u plavo oblači
Zaronismo dubje da val nas ne trati,
Lunar svete čežnje pranciokom zrači
San o dvi jabuke prispija za brati.

MORE BEZ OBALA

Veslo u kori mora tiho, nečujno
Kurenat gajetu ziba ka rika splav,
Srce do neba diže modri noćturno
Uz terce truvera misec ka zora plav.

Al vodan je žmul srca, s misecon plutan,
Proklete škure svitlo ponistre dunu,
Nirvanu budin, oblucima se itan
Pod ugaslin feralon nestaju, tonu.

Veslo nade puca, špartan nove rute
Friškom vitru dajen kus žara ostala,
Zaludu sam vesla od punte do punte

Ne bil' sa ponistre svića zalanpala;
Umoran je pogled vjeđe uzdignute
Neću više plovit morem bez obala.

NEODOLJIV BLJESAK

Neodoljiv bljesak iskričava smija
Otvara je lante srca ustreptala,
Uz zalazak sunca, uz kreпки vonj smilja
Čežnja je napokon, more uzbibala.

Prsima još mili sjetna mandolina
Vraća čari trenu u vrlinu srca,
U plamen prstena mandol - violina;
Strašću tog sazvučja svaka žica puca.

Tek u izmaglici vrime durat osta
Čuvat drhtaj škrape kad oči se caklu:
I kad srce puca poput lomna mosta

Želje još duraju ne mriju u paklu.
A život, leluja, krivuda ka cesta
Tražeći blaženstvo za dušu netaklu.

ZA KUMPET SE BIRA VOĆE

Tek je pasalo dva bota misli lude me smantale
U prolazu ispo volta skaline me inkantale,
Na solaru lancun stereš a vlase ti na ramena
I ne hineć osmij bereš sarce nije o kamena.

Ćutiš baše kantadura peškaš lito i u zimu
Kad pivaju ispo škura o jubavi i o vinu,
Parsi koje jubav sniju nisu trati za korotu
Kad se oči slako smiju vrime je za činit dotu.

Čin jutron otvoriš oči pogled puca povrv Brača
Pinku nade san ti toči ludost noći jutro plaća,
Koltrine lipoton teške pogled se u njima mota
Na ponistru tornaš ješke ka u izlog vitri dota.

Intriganje lice grubi za jubav rastvori škure
Deštriganjen šarm se gubi ka tica nan letu ure,
Vaja pivat šoto voće da se itniš di bi tila
Za kumpet se bira voće a vinom se griju tila.

TAJANSTVO

Ka never je jutro kada zora šmrca
Na ponistru oka koje spokoj traži,
Pa rasuti nemir kajbaje i kljuca
Misto tice rose koja spokoj snaži.

Tajanstvo u vitru šta ti kosu mrsi,
Dok korakon srne prolaziš uz žalo,
Sakrivenin rondon zagruđa ti prsi
Da pogled zadržće nebil' vrime stalo.

Rasputno je stopat tragon vitra burnog
Možda se tren ludosti ludošću plaća,
Ma drščavi jecaj ludog zvona žurnog

Gromi u snovima, odsjaj munje vraća
U jezero strasti bistrog oka crnog:
O, za rajski osmij vaja priko drača.

PRSTEN O' SOLI

Sonet je srcu ka timun vaporu,
Kroz san lude noći vrti se priča,
Ka luč redine điran na prozoru,
Kušan se itnit u valu škojića.

Tamo, di smo s valon dilili stinu
Bili cvit mora na dlanu mladosti,
Sve su karte na tvoju kartolinu
S rusulon koralja plamon čednosti.

Zjen vrije ka kreča u zrilu vapnu
Uzvraceni pogled - blag osmij godi,
Vrcaju iskre koje uvis popnu

Prsten o' soli brod u valu vodi.
Blaženo jutro zriju vinogradi
Berimo snove dok smo srcen mladi.

POSLANJE JUBAVI

Kad sunce žeže i kad zima trese
Ti jubav tražiš u veršima tića,
Lepršav zanos u vis te ponese
Meštral te grli dahon lahorića.

Pripoznaš, hiniš prazne veličine
Ka slamka šupje ka perje u kosi,
Tek jubav živa grom s oblaka skine
I kada san jutru nespokoj nosi.

Na kori masline čitasmu stotu
Ti nisi gatka jubav je poslanje,
Negdi na putu spoznasmo lipotu

Tvoj pogled blagi snaži pouzdanje,
Tilo je varka srce duha stanje
Plam zvizde tvoje silnice ne krotu.

IDRO BEZ LANTINE

Mir kale, bez rustike, škripi
Kao onomad kar ne podmazan,
Jalovost nada očaj sipi
Još ćelavon strašću zauzlan.

Kraljicon noći je nazvaše,
Zavodno je modraper perje,
Sad jon i tenor piva baše
Krajevstvo pod zvonom mižerije.

Glušci noći i prašan divan
Ne praskaju više mužari,
San u kvadru žudnjom zalivan
Zaton rujni žmari luks čari.

A bijaše ikona rive
Ma sve karte sad su na toli,
Inkajbana u noći sive
Fila tortin prislan bez soli.

Katkad zalanpa ka dah bure
Mamurni trešt s litreta sine,
Razbukta tren, toleta škure
Raspeton idru bez lantine.

SVITLO SRCA

Je, srce je tilo više
Neg žar mladosti je ubra,
Ma sad s pomjon i bez priše
Ugrij zanos ma bez bura.

I razgori iskru strasti
Ne molaj se tihon tijeku,
Samo šktivaj oblak tmasti
Na ognju mu plahost peku.

Svitlo srca puno tajni
Ne konta da zgasni svića,
Nit sa usni osmijeh bajni
Bujni plamen tvog cvića.

Vazmi za se vrime cilo
Za lipotu bez korote,
Zalud vrtit šta je bilo
Zabalaj na nove note.

TVOJE IME

Varkon, ka idro, vitar lovin,
Nebo je budno usrid noći,
Ne znan šta čekan da zaplovin;
'Oće li zebnja ova proći?

Al' onda ka munja se javi
Pogled, od svake trešnje jači,
Svi snovi odjednom na javi
Rođen je tren - početak priči.

Zvizde neba tvoje su oči
Sjaj im zlatin u svoje rime;
Kud bi bez snova moga poći
Dok u njima sja tvoje ime?!

Vrili dah strpjenstva

POŽMARENI SNOVI

Refuli vitra jesenje boje njišu
Ja snatrin bonace mog kamenog praga,
I slapove jubavi, ma cilu kišu
I tvoje ruke i tvoje oči draga.

Budin se, ma ko mi sanjarenje pije?
Umisto blagdana trub nevoje hukti,
Ojačan vitar snovima juskim vije
U meni vrije, bezbroj pitanja bukti.

Stopama bez svitla ozebloga srca
Putom gorke nade do lokve je lokva,
A jubav gripožasta šmrca i grca

Ka u šuplji postol i u srce brokva.
Kada dilon svoj in juskost ne dosegneš
Kakovoga li traga ostaviti moreš?

BLIZO A DALEKO

Ko li će korugvu srca pronit žarče,
Krijesit gordost sanja raskrunit draž zloće;
Ruke ka zjen čiste provlačin kroz drače
Kroz korov nijemosti u bršćan samoće.

Ko li će tvrdokor s ravnodušja vrknit,
Predivom misli jubavi žedne splesti
Plet žuđen gaju, kap s uzvišenja srknit?
O taštino cvit puka već je na cesti.

Odjekuje tonal, ka nevoja, ne brušen,
Zivke suve, tek snovi ih zibju meko,
Slovima od pine vala slanin pišen;

U pličini suze bitka sveg je ehko.
Partence ka avet tugon oka rišen;
Zar sve srcu blizu tako je daleko?

GROPI I BUŽE

Solar pripun želja u duši tkanih
U kamen dvoru razigranih nada
Sanjarim još i sad ka dana davnih
Jablane duha koji se ne jada.

Ma pregršć sanja ka na vitru idro,
Dršće i pluta slomjene argole,
I prospe se ka rastočeno vidro
Ka tuga glazbe samotne viole.

Sjene dugoprstih lebde ka avet
Grom škurine toči nesnosnu jeku,
Kaletom duše ne odzvanja karet
Jutra bez smija ka gradele peku.

Grop gnjile škurine ka magla davi
Svo bezličje svoje kroz buže toči,
Ma snove još grije drag pogled plavi
Sa suzu srca za nemirne noći.

SUVE KIŠE

Šijun riči suve kiše
Ka cukar u kvarnu vinu,
Slatko-šupje, sve ih više,
Škrope bjutnu jalovinu.

Slatkoričje tek tren sjaje
Ravnoduh caruje grlu,
Klimoglavit grijota je
Vedar duh ne triba štulu.

Uz orgulje kalambura
Kor dvoličja akordaje,
Ma kad sidra strga bura
Plutanje ka vječnost traje.

NA LADNOM VITRU BOKOVSKOM

Na ladnom vitru bokovskom
Brigan brigu s časnin pukon,
I mučin grlo suvon koskon
I dragan drage mekon rukon.

I pribire retaje dote
Moje pinku umorno tilo,
Na tren zaiskri kap lipote
S kus vrimenta koje se skrilo.

I bez riči pričaju kvadri
Istina uvik razgoli laž,
Nazdravjan žmulon staron škvadri
Razgrčen pitku otkritu draž.

I otvaran ponistre duše
Jerbo mi nismo tek samo broj,
Pa i kad ludi vitar puše
Sve dok se dura vaja biti svoj.

I sladak život kuša pelin
Ne zrači uvik rosno tilo;
Guštan kad piva tić grdelin
Ma ono drugo već je bilo.

Na ladnon vitru bokovskom
Brigan brigu s časnin pukon,
I mučin grlo suvon koskon
I dragan drage bolnon rukon.

PROŠEK JE VINO DUŠE

Ponoći besanih noći
Tmurne ka oblaka tmuše,
Maravan u žmul se toči;
Ma prošek je vino duše.

Gnjevni pod gnjilin vitron
U jutra nemirna, vlažna,
Lanpa se s lažnim metron
Bez duha i slova lažna.

Pa u prokleton muljaži
S nečasnin se plašton kiti;
O, u sebi svitlo traži
I nit svoje s juske biti.

Jer pravi život se gasi
Lipotu nagriza rđa,
Kad istina dušu krasí
Tvrđ dostojanstva je tvrđa.

Veselo u valu istine
cvit po cvit za sjajan buket;
stremimo, strmimo visine
s laži je život ka raspet.

NEOTVOREN LIBAR

Na vrućon posteji strpjenstva tinbar
Rasuti ožilcji svi minuli dani,
Na klimavu stolu neotvoren libar
Ruke i tilo ka spuga naborani.

Pa ka leptir strepe od lucidne mriže
Raspete za plahost i srca i duše;
Zar duh tvrdo spava - ko će da ih diže
Razgolići zamke i kad lahor puše?

U plutanju ludon što nikud ne vodi
Trag čoravog svitla tek na tren zanjiše,
Umoran od vitra šta tek njima godi
U staromu dvoru i feral izdiše.

Jer pijano jutro ne poznaje snove
Nevine i čiste s grčen porođene;
Može l samojubje voditi u nove
Proplamsaje duha čednjon orošene?

OPORI TRENUCI

Pogledon na škoje vatan predah
Krti oblak ravnodušja kiši,
Grlatoj muzi sve kraći je dah
Vitar pročišćenja sve je tiši.

Drščava mudrost rđav mir rađa
Usrid dana tumaraju noći;
Kojin moren pluta ova lađa,
S ugaslon glavnjon kako put naći?

Korača tvrdo sirovost stila
Gavrana i hulja već je odveć,
Duša bi jubav uzdignit tila
Nesvite škine tuđi grij noseć.

TAŠELAVANJE BUŽA

Krcati su dvori gramzive sjene;
O, zar čestitosti tako malo vride?
Ko snovima duše zamrači zjene
Pa umisto zrenja žute i blide?

Ne diže plamen tamjan na brokatu
Niti ćuti pelud rasutih snova,
Idri se grišno po grabež zanatu
Ohola idra diže parija nova.

Grči se duša, tašelaje buže,
Tiha ka suza , stremi zagrljaju;
Di jubav zrije časti se ne trže
Ostavjaju trag novom zaveslaju.

Nejuskost nema špurju za daljine
I dvor bez temeja sam se uruši,
Ma život bez snova - svitla vedrine
Još jedan je tašel umornoj duši.

KA GVOŽĐE NA SRCU

O kako je sumorno brodit sam
Uz golemo mnoštvo šta nas kruži,
A ljubav san čistu tija da dam
Zar ima šta više da se pruži?

Krhka empatija bez ljubavi
U tren utihla - u se se zbije;
Kud ode osmij duše ubavi
Zašto sad nije ka nekad prije?

Kao galeb lutan uvalama
Na srcu ka gvožđe kamen ledan,
Lutanjen tražin kap smisla sama
Ma nigdi iskre; toplog sam žedan.

Trpke su kušnje ka čemer gorke
Dušu slama ton vrimena gluha;
Di nestaše drage riči zvonke,
Zašto nan blidi lipota duha?

U more briga svako sam roni
Usoljen život sve tanji mu san,
Rič drsko nijema ljubav ne zvoni
Na travesi noći pluta besan.

OJAĐENI VAPAJ

Iznureno lice, u naramku dite,
Na savitin plećima zavežljaj visi,
Kapje slom ponosa u suze sakrite;
O, juskošču gorda kud sad ploviš, di si?

Žice, ej! Žilet žice na granice
Kriješte gavrani orlovskoga kljuna,
Odbojno i ladno, sijuć malig klice:
Sluti li bar kogod vatru tog tajfuna?

Ludo se nadah da zlo zavik odlazi
Ma sad jače peče balin oživjenog;
Dok ćutin vitar onog što dolazi
Sve me vraća stopan puta proživjenog.

ŠKURINE SU GROZOMORE

Škurine ne jube sunce
U mutnon se maste brade,
Ma kad jusko tamni srce
Prid juskošću su ograde.

I nada do kosti kisni
Idri se na obmanama;
Di su glasi da se vrisni
Dištonu na orguljama?

Škurine su grozomore
Tvrdokornost stope širi,
Gazi vapaj i prijepore
Na kvarnon kantarū miri.

Na pohlepi zlo se ziba
Ka prokletstvo stišće grudi;
Ma samo nan jubav triba
Imat dušu, biti judi.

LUDI ZANOS

Rumen u oku probdijevene noći
Plameno lice biokovske zore,
Oće li zloradost sa vitron proći?
Klas mjesečine žarno čeka more.

Zar snovi nisu i od trpnje veći?
Put ozbiljenja - kap zrnate kiše,
Kao da tonu uzvišene riči
Cviće s tog puta žedan obad siše.

Pa odjednom san sve lalniji i siv
Prpošno se gazi na srce golo;
Zar je vrutak nade posve suv i triv
Il je sve varka, ludi zanos solo?

IDRI VRIME

Idri vrime moj kumpare
Svi nan se zapleli puti,
Nemoš durat na privare
Marčepija svud se čuti.

Burdižamo svojin porton
U stivi nan truni idro,
Sve zgropano s kolpomorton
Ruzina nan grize sidro.

Ma sitin se, duši fali
Rumen vatre garifula,
I žar srca dragon kali
I ventula i ventula.

Jer baš oštro punta, peče
Kad kap lipog bestrag vaja,
Pa ka s dlana nan uteče
Šug šta more za sve spravja.

O, rastvori moj kumpare
Bar fileštrin za kus arje,
I nek vapor mola pare
Idru snova na uzdarje.

KAD KA TUGA TINJA SVIĆA

Kad ka tuga tinja svića
A usta bez prave riči,
Sjaj kolura od prolića
Obruč magle izoblči.

Komu da se zjena jada
Kad svud zvonu falše skuže,
A drag san u glib propada
Pripun zebnje duše ruže?

Grijota je ne reć riči
Šta ih srce toči,prave,
Šta trn sjete bar zaliči
Rič duše ne jute trave.

Kad bi srce bilo kamen
Koji bura mrazon brije,
Ko bi svići diga plamen
Da se zjena cakli, smije?

DRŠĆAVI ZVON

Mirise, kolure, srebro šarma duha
Rođenjen mi dano, zauvik je moje,
Stoga steže jače sve do grla suha
Kad ruži svih ruža blidi rumen boje.

O, dal iko znade ili baren sluti
Kako žeže glavnja u mojon katreni,
Kad žarnin snovima zapretu se puti
Od tonuća glasa obraz se crveni.

Kud sad plovi vira u koru poštenja?
Zašto trubje šmrču i beznadno zvršču?
Di je nesta lancun radosnog rođenja?
Od mramornog sunca prsi moje dršču.

KUDA PLOVU SNOVI

Kuda plovu snovi prostrti po svili
Protkani cvit mašte sve ditiñje sveto,
Kud odoše želje koje smo usnuli,
Zar baš sve je jopet u magli, ukleto?

Zar smo mižerjasti pa za pijat leće
Rastočismo fabrike - kartu svog žića,
Pa pod koron mraza izgubljeno teče
Noseć u nigdinu rastak sjetnog bića.

Zovon dobre nade dok se grčin, lomin
Pitan evo tebe u mutnomu lovče;
Zar će piz bit lakši kad užgamo lumin,
Ko nan to pobraše naše zriło voće?

Okrenili jaket vrli dobrotvori
Pa sa punim grlon otežali šije,
A piz samo tišti i tinja i gori
Niko ne laškaje nit ozeble grije.

Ko gasi lipotu dlana trudnog bića
I glazbu makinja u prepunoj hali?
Di je prsten rada, za škurinu svića,
Zar smo i od sebe samih odustali?

Ima l boga živa u novon božanstvu
Di kruta gramzivost krći svoje pute,
A čežnja u trlišu ka u izgnanstvu
Umorna od nade sa retajem žunte?

STOPA ZA JUBAV

Dignuh čelo prid životnon zbiljon
Plavi me danju, ćutin je noću,
O, kako bi sve hinija smijon
Kad bi tako moga škopit zloću.

Gazin stopan kojim prošli pređi
Kamenon stazon do masline gaja,
S vitron vrućeg ganuća u vjeđi;
Ponos je zora neprolazna sjaja.

Ma samo je jubav vatra prava
Esenca je srcu lik za samoću,
Kad je nema duša očajava:
Razvij joj idro, krikni, život oču!

U PINI VALA

Jugo moru rasanilo san
Niz valu mala barka plovi,
Po krmi je vitar razuzdan
Vlažna zora pada po provi.

Pini se more dršće prova
Ka ljusku val je diže, spušta;
Rodi je ruka Podbiokova
Za život s moren, jubav i gušta.

Samotna je na moru zora
Srebron svitla doziva, mami,
Kad se oglasi priko dvora
Tvrd dlan i barka plovu sami.

Ružu vitrova skupa griju
Zbiju ih vali modrih krila,
I plovu zoru zora sviju
S plamom duše umornog tila.

BAR TRENUTAK

Sparno je, oko ponistru otpuntalo
Vonj ćutin, mrvu toga šuga miritan,
Po moreti sve je stalo moja kalo
Ti se nedaš, pokaraš me a ja sritan.

Sa bonacama i pismon podragani
Pergul i gariful s kap vrimenta prošlog,
Mrak paraju snovi s kušina ubrani
I volta pojubca prvog dobrodošlog.

Ruža o vitra, pina bota na skalin
Žmul juga, pulentade slaki slanutak;
Čemu beside grišne, sanjan te falin

Od grube stine more čini oblutak.
Pod fileštrin na kučarin na cigalin
Teče jubav baš ka vrutak bar trenutak.

SANJA SAN ZORU

Sanja san zoru bez burnih oblaka
I smijon san kuša jutro orosit;
Međ tugon i radošću nit je tanka
Čuvajmo suze za požare gasit.

Sitna se duša sluti iz daleka
Svog gospodara i u pakal slidi,
Al kad gorčina ispere zjen oka
Svitlo istine ka na dlan se vidi.

Ma sanjajmo oči zore kad puca
U dubini mora istine duše,
U visu neba otkućaja srca;
Na usnama smij, nek magle ne guše.

OTISAK

Čuče slutnje, zebnje, trepe klapnje žudne
I put providence prolazi kroz trnje;
Ma oči duboke sanjaju i budne,
Al sve je u škuro kad ih ćutin krnje..

O utišaj vitre vijar u svitanja
Zov vatrene čežnje koja prsi gložđe,
Pržin se na rate ognjcon čekanja
Usrid vinograda dok sazrije grožđe.

Ne, neću da sonet zagropan u grope
Ne obadan laske - kripost utvaraju,
Tek dubine misli plode a ne škope

Plitki grkljani iluziju grkljaju.
Ma kakve god bile naše prve stope
Otisak u nama trajno ostavljaju.

KAO FERAL DUŠE

Kroz maglenu opnu, truležnu čipku
Poput krijesnice tiho, sve tiše,
Lumin škrtog svitla zaziba zivku
Pa ka peneladon rud zore riše.

O, zagolicaj jutro oči snene
I glas mekog čuvstva podigni u let,
Iznad oblaka, iznad mrke sjene
Srcen na dlanu za ovi ljudi svijet.

Jer rič ka zvono, gorda a tiha,
Opori vapaj razvedrvin čini,
Kao ditramb na ramenu stiha
Kao feral duše u zamračini.

KRIK S PROPLANKA DUHA

Čuvstva i dužnosti razdvojeni nisu
Sve dok vedro čelo ponosno ih nosi,
O, kako ludost dana dignit tom visu?
Ma svi na svom kraju ostajemo bos.

Gorak je jek glasa kad trauma vrisni
Ma žmulon se gorčina suze ne liči.
Ka zrna šipka i glas dobra se stisni
Baš ka vik čovika vas u jednon riči.

Beren cvit crveni na proplanku duha
Išćen pinku svitla da razgolin čađu,
I za sve zablude kap friškog propuha;
Ma zar more išta bit placet za krađu?!

PREGRŠĆ ŽELJA

Griješ pregršć želja al ih vitar vije
O, nisu te želje bez začina zeje,
Ma uvijek će klijat šta čovik sam sije;
Najslade je zrno kog žrvanj tvoj meje.

Zašto ka bracara bit vitru na voju
Kad su puti nada ka more široki?
Živni, pa bar štogod učini po svoju
Rukavci tvog duha ka san su duboki.

Pa oživi slike mladosti i moći
I sva vedra jutra radosnoga pivca,
Izvuci na svitlo iz dubina noći
Sva zrnca jubavi ne tražeći krivca.

Pa ispij žmul s izvora - sladak ka saće,
Vazmi vrime cilo i još koji pedalj,
I budi to što jesi - sin svoga ćaće
Na dohvat su želje - tvoj sanjani dalj.

BLAŽENI SPOKOJ

San me okripija ma i posve stresa
Rič mi jutros teška, straj me da je molan,
Pregršč grubi šumova bez glazbe, plesa
A balat bi tija ne ostat inkolan.

I tija bi prostrt mir zjeni bez stresa
Da napokon juskost uvis se vine,
Zasađen vinograd zri uz žar nebesa;
Kontan da u duhu bljeskon sunce sine.

Ma od krin lipote sve je kovrčasto
Šupji govor čest je oni pravi rjeđe,
Jer otklon od vrutka škropi dvoličasto

Rić je zime puna ka fabrike rđe.
Magličasto obnoć minja ružičasto
A blaženi spokoj zaklopija vjeđe.

ZVONKA UTIHA

Prazna je lagodnost u nijemu glasu
U dimu cigara nebrižnoga skrušja,
Pogled u ništa a svirala o pasu
Kočoperenosti virtualnog dušja.

O zvonka utiho pod murvon jeko
Plaha i krotka dušo mrtvog vala,
Dok more dršće ti naslanjaš se meko
A pogled se ljeska kliko duži kala.

Ma mira je um i ti u svakom nidru;
Skalinan kanpanela vaja se peti,
Jer prazni je hod poput broda na sidru
Nikud ne stiže tica koja ne leti.

Vaja lipon brodu zbrusit eroziju
Duboko i zdravo ne samo pomada;
Vrcan poeziju, vitrin amneziju
Ma ni snova nema di ravnoduh vlada.

JOŠ JEDNA GLUVA NOĆ

Već ranin jutron duša mi se grči
A ja ne obadan, tek kontan, proč će,
Ma onda me večer još više muči
I srce me boli, iskočit oće.

I glas sad bi tija bit bono zvono
Vrisnit iznad neba, zagrebat do dna,
Brine me ozračje krutosti sklono;
Prolazi još jedna gluva noć bez sna.

SANJAM TRAČAK SUNCA

Krilata i plošna, sad već davnog lita
Doveslaše hlepnja u valu masline,
Zavodljivim vonjom poput čedna cvita
Razigra u škuro bodne izrasline.

Pa u plahu večer kovitlaju zamke
Mozak na dnu žmula pogleda pognuta,
Okus grišna vina sve ćorave varke
Prozirne ka bura marčanog kopita.

Ćore poput tuge u sušnomu žitu
Poput hoda jutra sa trnon u peti,
Ka mrzle ceste u danu maglovitu,
Ka jato gavrana tek sašlo s vrleti.

Sanjan tračak sunca, maglon zaklonjena,
Da bi s kapjon svitla juskost uzdigao,
Da poteče zanos evo, ovog trenu
Dušom bi mu rado rasad razigrao.

MA UFAN SE

Vrime kleše svoju zoru
Rutu mu ne vaja kratit,
Mračnu stranu itan moru
A svitliju triba pamtit.

Guštan vrtit vedre ure
Svega šesnog slatki đir,
Ma ni misli se ne žure
Smiraj gradi razbor i mir.

I kad glazba sve je tiša
Bar kap srca u njon godi,
Đir uz žalo svakog stiša
Ka nirvana je na vodi.

Ma ufan se da će stići
Rič iz srca zlatne note,
Dar glazbe životnoj priči
Kad svodimo svoje konte.

OTVORI SE

Razbudi me nemir jak ka reful bure
Dok kroz san me srce blaženo vodilo,
A misli grijale tvrđu stranu kore
Da se vino duše nebi razvodnilo.

Slutin sve bliđi , krhki trag empatije
Kad bezbojni špalir ulican protiče,
A crn obraz varke pliva bogatije;
O, zar nan bol drugih dušu ne dotiče?

Otvori se opno oka zaslipjena
Krikni do bola kroz oblak uštogljenih,
Povrati jubav u srca rascipjena
Ode je duša bila dom osjetilnih.

PAKLENA NOĆ

Paklena noć, kroz san žuđ smo točali
Uzdasi jutra gorki, svakojaki,
Ma riči srca u žmul smo točili
Umisto vina potrošenih bajki.

Možda smo zalud dušu dali kriku
Pod volton neba di se pelin sije,
Ma tili smo pinku ozarit sliku
Koja ni radost ni tugu ne krije.

Žudit je bajno, biti srcem veći
I orosit gorkost fjabon za humor,
I ubrat vedro korak prvi, preči
Dubinom misli koja zari umor.

Jutru svitlo nosin da peška zoru,
Umiva ga ladna rosuja mlada;
Ni žuj ni mozak ne trče lovoru
S dušon se griju kada sklad se sklada.

UZ ŽMUL VINA

Škrti plamen sviće zidon leluja
Umoran život gradelaju brige,
Vedrinu sanjan - ta misal me žuja
Ma siti smo farse prisiti fige.

Uz žmul pravog vina, čist stisak ruke
Zgorimo skandale, dišpete, laži,
Ma dosta je bilo karanja, muke
Nek nas ponesu čovječne draži.

S pinku tolerance, duha obora
I čednog smija na rešta zogu,
Ugrijmo užance kamena, mora
Uzdignimo juskost - judi to mogu.

Uz častan otklon od grija sramote
S vitron razbora i bare se suše,
U slavu jubavi bar kap dobrote
Išće oko za smiraj judske duše.

CRVENI SUTON

Svitla života tek blid trak
Srce se moje stiska,
Crveni suton ovi mrak
Noć poput leda skliska.

Oči ka zora bude dan
Nad snovima nada bdi,
Ma život nije ka san
Ka list kostele lebdi.

Želje ka čele se roje
Pune ničeg ka balun lud.
A prazne oči sve ih broje;
Raskršće bez znaka; kud?

Primamo sve na naš konto
Ruka ruki bi bliže,
Višeglasja akord pronto
Tek tren i vis je niže.

Svitla života tek blid trag
Srce se moje stiska,
Kad ćemo već priskočit prag
I zašto letva je niska?

VITAR PLAVE ZORE

Koracati vedrin čelo - vison
Svaka suza nije nesriće znak,
Ne gradi se jarbol s tamarison
Di srca nema i svitlo je mrak.

U plavoj zori čar draži traži
Srce će znati i kada i kud,
Svo vrime je tvoje, duh osnaži
Za plov do mora kud odzvanja žud.

Raširi idra krmi i pramcu
Čista je duša suzon dojena,
Otvori je i vitru neznancu
Samo je jubav vridna spomena.

Tišina nad morem od kamena

DOBROČINSTVO JE OTIŠLO S TOBOM

Brodija si život sa šarmom kolina
Pija si ljudskost obiteljskog izvora,
Uspravan koraca s naramkon vrlina;
Nisi bija stopa tuđih koridora.

Sad duša kapje na kapsel preuranjen
Oči bola pune, bola koji guši,
Kušan k nebu dignit pogled krhk, prilomljen
Pržeći bol bola za kap svitla duši.

Spomen na tvoj život živ u srce stane,
Ne gasu ga vitri žari nas i grije
Zbijen u sićanje otkinute grane;
O, ko da nas žari smješkon ka ti prije.

O sudbo vika vrati srcu plamena
U tišinu bolnu kakvu san probdio,
Prinesi glas mora jek suze kamena
Rosu tragu vječnosti, uzdah adio

Pod škuron čempresa žalni kod okreće
Od zivke do odlaska osvitli sate,
Slomjen je jarbol, al brod duh tvoj pokreće;
Ponistra ponosa zavik svitli, brate!

Pogovor

ZRCALO DUŠE BLAGODAJNOG VRUTKA

Pred nama je ukoričeni PREGRŠĆ VERSI Branka Bušelića s neodoljivim bojama i mirisima poput brižno nje-govanog ružičnjaka, u kojem pjesnik promišlja i na primjeren način traži trag smisla u svemu onom što nas okružuje, što jesmo u vremenu što pred nama i s nama teče. Branko nam je otvarajući svoj libar još jednom otvorio i vrata svoje ljudskosti, blistava vrata svoje tople duše i tako nam, zapravo, darovao je-dinstvenu priliku da zajedno s njim zavirimo, ne samo u svijet pjesnika, nego i u ono što je duboko skriveno i u nama sami-ma. Poklonivši nam novu zbirku pjesama, natopljenu ljepotom onog osjetilnog, melankoličnog ali i onog žarkog i vedrog. Osvjetljavanjem trenutaka bolnog dodira životne zbilje i još bolnije prolaznosti, pjesnik produhovljenim tonalitetom svog pjeva na nesvakidašnji, uzvišeni način, ljepotom i snagom pjesničke riječi, u okrilje naše čitateljske duše producira umjet-nost riječi u koje su utkani trenuci vremena, tihih ali živih iskri koje i hoće i žele, na neki svoj način, osvjetliti pa i razgoliti one zatamljene i skrivene kutke bića čovjeka. Toplim lirskim stihom pjesnik nas osnažuje nadom, izvlači nas u prostor slo-bode i ljubavi,

....."Ma samo je jubav vatra prava / esenca je srcu lik za samoću,/ a kad je nema duša očajava; / razvij joj idro, krik-ni život oču!" ili "Sanjarim, maštan, zoven ono doba / kad grijaše čiste dražesne draži / kad se jubav čuti ka slatka gozba / rumen obraz poljupcon okuraži"/ " Al kad duša jubi al kad duša voli / zemljo snova idro dižu ti jablani."

Prebirući kroz svoja sjećanja i promišljanja pjesnik na svjetliju stranu obale iznosi ono neodoljivo lijepo što samo izbrušeno pjesničko oko prepoznaje i pamti, a onda gotovo slikarski oživi kroz osebujan jezik podneblja, kroz treperenje sjetne pjesnikove duše nad zaboravljenim vrijednostima ili pak nedostignutom puninom žvota.

Ova tako topla, tako ljudska, gotovo mladenačka pjesnička duša, puna životne radosti, prostire nam stihove koji zrače ono naše autentično blisko, koje je tu oko nas ali kao da ga ne opažamo, ne prepoznajemo.

..... . *“Snovi odsanjani plave me ka plima / oči moje grije rani cvit mandule / tako tih i nježan a jači od zime / duši je blizu poput glazbe mandole.” / “Zavonja lipota ditinje nevinna / kao čežnja cvita snene oskoruše.../*
“Na tučepskom žalu skupljam zrnca duše / nižem u kolajnu slatku, gorku, slanu...”

U stihovima pjesnika Branka Bušelića, poput zvona katredrale, zabruje žive rime, dobro pogođene i ugođene kadence, metrički sjajno složenog i strukturiranog i dobro organiziranog stiha u kojemu se zrcali ona nikad potrošena ljepota što smo je pohranili u herbar životnog toka naših baka i djedova.

..... *“Pun pregršč jubavi dok smo dica bili / diza nas do ljudskosti, grija sa komina...”*
..... *“Posrebrena stina samotnoga volta / zablista starinom, sjeton suvozida.....*
..... *“Razigrana jutra u kaleti trag je / kao znamen duše neznanog vajara...”*
..... *“Misli me u trenu sidru u konobu, / ma svima su vrata širon otvorena....”*
..... *“Ma plava ti duša nikad nije sama / tiha kao rozet sunca, ka čele let....”*
..... *“Marčana je i zima kolabira / pljevim vrtal duše kušam čežnje slit...”*

Izvlačeći iskonsku ljepotu na dlan naše svakodnevnice Branko je pokušava uzdići i oživjeti u ovom našem svijetu betona i asfalta, jurnjave za materijalnim u ritmu koji melje tradicijske vrijednosti i životne navike i gdje se u svojevrsnom automatizmu zarade gubi ono naše, ono ljudsko.

Čitka, metodična, metaforična i parabolična a nadasve transparentna, poezija Branka Bušelića osvaja nas , koliko snagom lepršavog, pjesničkog izričaja toliko i dubinom misli i poruke. Branko poeziju vraća ljudskoj duši, njezinoj elementarnosti i lakoći blažene komunikativnosti bez straha od banalnosti.

Snagom istinske,produhovljene ljepote riječi, Branko tka svoje poetsko pismo na jednostavan ali duboko smislen način. Njegov stih zvoni u bliskom , karakterističnom, dalmatinskom, mediteranskom raspoloženju koje pulsira sjetom u ozračju autentične, neponovljive ljepote dalmatinskog podneblja. Stoga će ovo zvonko i iskreno, ljudski živo slovo svojom neposrednošću lako naći put do čitatelja ne ostavljajući prostor za ravnodušnost.

Brankova poezija na nesvakidašnji način (primjerena darovitim a uz to i hrabrim pjesnicima) bez ikakvog zazora pjeva o srži ljudske egzistencije, o ljubavi, bolu, o radosti i tuzi,o očajanju, o smislu svega onog što jesmo, što činimo ili ne činimo, a trebali bi, dakle o smislu samog postojanja. U stihovima se nižu i iščitavaju prizori lijepi i duši ugodni, ali i prizori i promišljanja o onoj manje lijepoj strani ljudske zbilje; svijeta gramzivosti i sebe ljublja, svijeta netolerancije. Brankova poezija u svojoj biti je iznikla, izrasla i složena iz tih polova. Ona kao i svaka poezija neupitne vrijednosti, uzdiže onu stranu ljepote ljudske duše koja zrači ljudskost i ne pristaje na jednodimenzionalnost postojanja, te kuša istovremeno dotaknuti više znakova vremena u kojem nastaje. Ova poezija je primarno okrenuta čovjeku, osobito takozvanom “malom čovjeku” i svemu onome što tog i takvog čovjeka okružuje.

.....*”Kud sad plovi vira u snagu poštenja /
Zar snovi nisu i od trpnje veći...”*

..... *”Na pohlepi zlo se ziba /
ka prokletstvo stišće grudi....”*

..... *”Partence ka avet tugon oka rišem /
Zar sve srcu blizu tako je daleko....”*

..... *"Moj klas od versi - vrutak žitni / plovidbon moren nepo
znatin / kuša do duše da se itni / da jon burine verson zlatin."*
..... *"Ka dite uz mater s tobom sam brodija / s ruksakom čežnje
za vitronu idra / kao galeb sanja tiho odbrodija / u mandrač
ufanja di su duše sidra"....*

Čežnja za boljim, ljudskijim, humanijim, možda i ne ostvarivim, ali zato jošprivlačnijim, još bližim, poput čistog i bistrog izvora razlijeva se iz Brankovih stihova i tako snažno obilježava njegovo pjesništvo. Brankov poetski krik ima šarm zdravo-razumske jasnoće, pronosi želju za harmoničnijim, odlučnijim iskorak u prostor općeg dobra.

..... *"U tijom sićanju ka more oblutak /
život je vaja čejade kroz korote..."*
..... *"Zašto jubav samo šmrca i grca /
a život ka postol šupav u srcu brokva..."*
..... *"Fulminam feral za fišč iz dubine /
drščavon jutru golicavih snova..."*
..... *"Ma kad sve zamre ne prisuši vrutak /
koji čista rika jubavi doji / ne zatvara vjeđe niti trenutak /
oko u srcu koje duša goji..."*
..... *"Ma kakve god bile naše prve stope /
otisak u nama trajno ostavljaju..."*

Premda pjesnik nitima ljubavi tako toplo prepliće cijelu zbirku u ovim stihovima ljubav se uzdiže do točke koja životu vraća puni smisao. Pjesnik nam kao na dlan donosi one žive trajnožareće poetske iskre koje pronose, osvjetljavaju i osnažuju samu suštinu ljubavi, zato i jesu bliske, ohrabruju nas i vraćaju onoj mitskoj,iskonskoj stazi na kojoj u punini života pulsira ljubav.

..... *"Šta život bez srca znači, kao jarbol truli pada...."*
..... *"Ma život bez snova-svjetla vedrine/
još jedan je tašel na umornoj duši...."*

*" Raširi idra krmi i pramcu / čista je duša suzon dojena /
/ otvori je i vitru neznanu / samo je ljubav vridna spomena..."*

Ovi stihovi, baš kao i cijeli ciklus "VRILI DAH STRPLJENSTVA", iako recentno zaogrnuti onom mekom košuljom osebujnog dalmatinskog šarma, u sebi nose gromoviti socijalni vrisak pjesnika koji nas osvaja kako etičnošću poruke tako i iskrenošću. Rekli bismo da je pjesnik hotimice hrabro zakoračio i na onu tuobniju stranu obale, na mjesta gdje se duboko osjeća pulsiranje proloma životne zbilje sa sve teže podnošljivim teretom koji svakog od nas dotiče, da bi nam svojim poetskim izričajem bacio krak svjetla na ono čega smo ili tek postajemo svjesni. Pronoseći kap svjetla pjesnik ne sije tugu niti žali za" prolivenim mlijekom", on podiže i širi idra, okreće ih hrabro vjetru koji bi naš brod odveo u žuđenu luku gdje cvjeta ljubav, zajedništvo, tolerancija, gdje se čovjek čovjekom osjeća.

Gradeći i oblikujući svoj stih Branko se i u ovoj zbirci čvrsto držao svog već dobro prokušanog stilskog tkanja i forme vezanog stiha, slažući stihove u katrene i tercine gdje se stih rimuje sa svakim drugim stihom. Gotovo trećina pjesama ispisana je u formi soneta. Poetski izričaj tkan je lijepim, izvornim zavičajnim govornim jezikom. Prožimanjem sadržaja forme i jezika sa mirisima i bojama podneblja u kojem su pjesme nastajale, pjesnik nam je podario još jedan lijepo izbrušeni kamenčić iz niske svog prepoznatljivog, autentičnog pjeva sa uistinu visokom razinom uvjerljivosti.

Zavičajnost je pjesniku trajna inspiracija na čijem humusu ubire izvorne riječi s kojima tka svoje poetsko pismo. Ono je i svojevrsno utočište iz čijeg vrutka čistim, nepatvorenim sokovima, Branko napaja svoj pjesnički žar, Na tom vrutku rađa se topla, lirska pjesma koja grije hladne a hladi vruće obale našeg srca i duše.

Vokacija kojom pjesnik na primjeren način uranja u zavičaj rađa poetski glas koji vješto oslikava i sažima lepršavost

i grč zavičajnog prstena. Dubinom i širinom poetskog pisma u kojem dominiraju općeljudske, humane poruke, krik pjesnika jednakom snagom odzvanja i izvan zavičajnog obzora kao i u najužem zavičajnom krugu.

Leksik Brankove poezije u dobroj mjeri je uvjetovan i određen autorovim izborom tema i motiva ali i odabirom strofe, stoga u nekim pjesmama uz zavičajni idiom, pjesnik je za autentičnost svog pjeva i ljepotu rime vješto nalazio rješenja u kombinaciji sa standardima hrvatskog književnog jezika. Time je zapravo, osnažio i obogatio svoj melodiozni rimarij koji u cijelosti ugodno zvuči i nesumnjivo doprinosi da se Brankova poezija rado čita i lako panti.

Ovom sjajnom zbirkom Branko nam je žarom produhovljenog, osjetilnog i razgovjetnog poetskog glasa zapravo ispričao priču o životu, njegovim lijepim trenucima ali i onoj zasjenjenoj strani životnog vrela.

Ova vrijedna zbirka Brankove lirike djeluje moćno, ima žar eliksira i zasigurno neće ostaviti ravnodušnim nijednog pravog ljubitelja lijepe poetske riječi, stoga je toplo preporučujem svima koji u poeziji traže, očekuju i nalaze užitek, a autoru upućujem iskrene čestitke i zahvaljujem na još jednom beričetnom daru duše i uzimam slobodu poželjeti mu još pregršt novih darova.

Silvana Lalić

HARMONIJA RIJEČI I SLIKE

Proniknuvši u samu bit pjesnikova stiha, zbirku je vješto i vrlo nadahnuto oslikao akademski slikar Žarko Čović. Crteži prate vers pjesnika i srž priče. Oni su jedan osobit izraz slikarova doživljaja pjesme i posve prirodno pridruženi blistavi element koji vizualnošću nastoji još više približiti pjesmu čitatelju. Rekli bismo da su ovi sjajni crteži nikli iz svojevrsnog dijaloga slikara sa stihovima pjesnika, dakle, dijaloga umjetnika sa umjetnošću i kreativnog stvaratelja s kreativnošću. Oni su tako vješto, tako čisto i meko srasli sa stihovima pjesnika i uistinu tvore skladnu harmoniju riječi i vizualnog koda razigranog duha umjetnika. Crteži su žaran prilog oplemenjivanja i inače plemenitog stiha pjesnika.

Nema sumnje, slikar i pjesnik su vješto ugodili žice svog umjetničkog izraza, stvorivši za oko i dušu skladni umjetnički doživljaj koji ostaje u nama, konzumentima umjetnosti, što će vjerujemo, prepoznati i čitatelji ove vrijedne zbirke.

Silvana Lalić

BILJEŠKA O PISCU

Branko Bušelić rodio se u Tučepima 23. veljače 1940.g. Pravnik, marangun, mandolinist, pjesnik, prozaik, s trajnim sidrom u moru i klinom u kamenu. Pisao je za lokalne novine. Bio zapažen i cijenjen društveno-sportski kulturni i politički aktivist. Obavljanjem više rukovodećih dužnosti dao je i svojoj oboli stvaranju vrijednosti u sportu, kulturi i ukupnom razvitku Makarske i Podbiokovlja. Napisavši ovu knjigu pita se: “Može li sebeljublje voditi u nove proplamsjaj duha čežnjom orošene” i odgovara: “Samo je ljubav vatra prava, esencija srcu, lik za samoću, a kad je nema duša očajava; razvij joj idro, krikni, život oču!”

Ljubav, moralnost i čestitost neupitni je životni habitus ovog pjesnika a upravo na tim vrijednostima tkana je i ova zbirka. Napisao je i tiskao zbirke pjesama: NA STINI SUZE, TAŠEL NA DUŠI, KAMENO SIDRO, TRAG U PISKU I ČEMPRESI RASTU UZGOR. Uz ove zbirke napisao je i tiskao i zbirku priča i novela - LEUT U NEVERI. Ova je knjiga još jedan kamenčić u sjajnom mozaiku Autorove zavičajne i naglašeno socijalne poezije protkane toplo ispredenim živim srebrenim nitima čiste ljubavi.

Umirovljenik koji nikada ne miruje,
živi i stvara u Makarskoj.

Silvana Lalić

KAZALO

Predgovor
Otisak blaženog nemira

ZAVIČAJNI AKORDI

Za suzu vedrine	12
Svitlo lanterina	13
Zagrljaj	14
Tragovi i odjeci	15
U kristalu neba	16
Ježuri mora	17
Žerava u duši	18
Ode je	19
Fališ mi	20
Ka tuga kiše	21
San o moru	23
Duga nad vrutkom	25
Žedna cesta	26
Dite vale	27
Zvono baštine	28
Jecaji kamena	29
Klasje versi	30
Srebro zavičaja	31
Na ponistri omaglica	32
Paver	33
Košuja modra	35
Drivo života	37
Rustična lipota	38
Utabana sumornost	39
Krastavi put magareći	41
Suza vinograda	42
Pod krilon lumbrele	43
Dite sunca	44
Dok vino sazrije.....	44

Vino srca	46
Koza i trešnja	47
Rock mladosti	48
Tija bi	49
Zvono jubavi	50
Zemlji tihog žala	51

STRUNE LJUBAVI

Jubit je bit	54
Prsten na prsten	55
Pit žerave srca	57
Noćas je rika	58
Kao drhtaj srca	59
Prokleti žvelarin	60
Snovi i zore	61
Boje jubavi	62
Na siki s galebom	63
Listan kalendar	64
Prolaznost koja dura	65
Molitva jubavi	66
Sićanje	67
Vitar u škoti	68
Tratili smo vreme	69
Kad sunce more jubi	70
Dva oka žudnje	71
Note za jubav	73
Rasuto vreme	74
Drhtaji i strepnje	75
Žurimo nigdi	76
Korijen mladi lita	77
Tvoja ruka	78
Ponistra zore srca	79
Kora žudnje	81
Jabuke tvoje	82
More bez obala	83

Neodoljiv bljesak	84
Za kumpet se bira voće	85
Tajanstvo	86
Prsten o soli	87
Poslanje ljubavi	88
Idro bez lantine	89
Svitlo srca	90
Tvoje ime	91

VRILI DAH STRPJENSTVA

Požmareni snovi	94
Blizu a daleko	95
Gropi i buže	96
Suve kiše	97
Na hladnom vitru biokovskom	98
Prošek je vino duše	99
Neotvoreni libar	100
Opori trenuci	101
Tašelavanje buža	102
Ka gvožđe na srcu	103
Ojađeni vapaj	105
Škurine su grozomore	106
Ludi zanos	107
Idri vrime	108
Kad ka tuga tinja svića	109
Drščavi zvon	110
Kuda plovu snovi	111
Stopa za ljubav	112
U pini vala	113
Bar trenutak	114
Sanja san zoru	115
Otisak	116
Kao feral duše	117
Krik s proplanka duha	118
Pregršč želja	119

Blaženi spokoj	120
Zvonka utiha	121
Još jedna gluva noć	122
Sanjam tračak sunca	123
Ma ufan se	124
Otvori se	125
Paklena noć	126
Uz žmul vina	127
Crveni suton	128
Vitar plave zore	129

TIŠINA NAD MOREM OD MRAMORA

Dobročinstvo je otišlo s tobom	133
--------------------------------------	-----

POGOVOR

Zrcalo duše blagodajnog vrutka	137
Harmonija riječi i slike	143
Bilješke o piscu	145
Kazalo	147
Pojašnjenje za riječi koje se sve manje koriste u zavičajnom javnom govoru	151

POJAŠNJENJA ZA RIJEČI KOJE SE SVE MANJE KORISTE U ZAVIČAJNOM JAVNOM GOVORU

~ A ~

- Adrion - stari naziv za planinu Biokovo
- anel - metalna alka
- ankora - sidro
- argola - ručica za kormilo
- arija - zrak

~ B ~

- bal - ples
- baul - sanduk sa vanjskim uresom i mekom unutarnjom postavom
- barilo - manja bačva
- bava - blagi lahor - povjetarac
- baglama- okov za vrata ili prozore
- batiti more - ploviti - ribariti
- bevanda - razvodnjeno vino
- bjutno - bljutavo
- brime - teret koji se nosi na leđima
- brimenica - drveni sud za vodu
- brušket - ždrijebanje lovišta (pošte) za ribarenje
- brecati - zvoniti posmrtno zvono
- bruškin - četka za ribanje
- blizo - osobito blisko
- batipat - očistiti - otresati prljavštinu
- brščan - bršljen - zimzelena biljka penjačica
- bova - plutača za privez broda
- bote - veći valovi
- bordura- ukrasni obrub
- bukara - oveća drvena posuda
- burdižati - lagano ploviti
- buža - rupa

~ C ~

cačko - staklo
cotati - šepati
cukar - šećer
crjena - crvena

~ D ~

digod - gdjegod
drača - biljka sa oštrim bodljama
drito - pravo - uspravno
durati - trajati
duperati - upotrebljavati
dingač - pelješko aromatično gusto crno vino

~ F ~

fala - zahvala
feral - svjetiljka
fišć - zvižduk
franja - špekula
friškina - svjež miris
fulmine - žigice
fundati - utopiti

~ G ~

gaće - muške hlače
gajeta - drveni ribarski brod sa šiljastom provom i krmom
s jednim jarbolom
gaja - završni dio mreže u koji se sakuplja ulov ribe
garbun - ugljen
gariful - karanfil
gradina - stare gomile iz prapovijesti, staro naselje
gradele - roštilj
grdelin - ptia pjevia - češljugar
grij - grijeh
grop - čvor, uzao

glavnja - ogrijevno drvo sa žarom na vrhu
gnjizdo - gnijezdo
gucati - gutati
gustirna - sprema za vodu kišnicu, zdenac
gušt - užitak

~ H ~

herbarit - posložiti, pospremiti nešto što nam je važno

~ I ~

ingord - lakom, pohlepan
intrada - urod, prinos, ljetina
intrigat - zlobno dirati u nešto ili nekoga
itnit - baciti
izbišan - izgrižen crvotočinom

~ J ~

jabjan - jablan
janbor - jarbol
jaketa - kratki kaput, sako
jopet - opet
jara - velika sparina
jaruga - strmina
jušto - taman
justra - rožnata tvar kojom je prekrivena koža ribe
juskost - ljudskost

~ K ~

kadena - lanac, deblji zlatni lančić
kadinela - zlatni lančić
kaditi - ulizivati se, podilaziti
kajba - krletka za ptice
kamenica - kamena posuda za ulje ili vodu
kaleta - uska mala uličica
kanpanel - visoki zvonik

kašeta - drveni sanduk za prijenos tereta
karnijol - muški grdelin s izrazito crvenim perjem
katriga - stolica
katran - smolasta rna masa, paklina
klimoglaviti - potvrđivati pokretom glave
kom - drveni rezbareni sanduk s ladicama za rublje
kontati - računati, brojiti, promišljati
kočeta - postelja s visokim uzglavljem
korota - žalovanje za pokojnikom
kortedavat - udvarati se
korba - kostur drvenog broda
kongul - prostor pokriven s kamenim oblucima
korda - masivni dugi zlatni lanac
košta - privezište
krok - pojas s konopom za izvlačenje mreže
korugva - zastava, barjak
krnje - djelomično, nepotpuno
krastav - kvrgav od ožiljaka
krošnje - naprava za tkanje
kumpet - mediteranska tradicijska slastica koja se dobiva
iskuhavanjem mošta
kusonja Miki - ime za psa
kušati - probati
kušini - jastuk
kvadar - okvir za slike
kvasina - ocat
kripost - postojana snaga
kunpar - prijatelj

~ L ~

lahor - blagi vjetar
lanpati - sijevati, bljeskati
lanta - prozorsko krilo
lanterna - svjetionik

lanterin - prenosiva svjetiljka sa ručkom
lebro - rebro
letrika - električna struja
leut - drveni brod sa jarbolom i veslima
libar - knjiga
litretati - fotografirati
likarija - lijek, lijekovi
lunbrela - kišobran
lug - pepeo
lumin - svjetleći žižak u čaši s uljem
luštrat - očistiti, ulaštiti do sjaja
lumen - čovjek velikog duha i bistrog uma
laske - pretjerane pohvale, udvornništvo

~ M ~

maća - mrlja
mac - snop karata
madiri - drvena obloga broda
margaritela - vrsta cvijeća
mandula - badem, bajam
mandrač - mala lučica
meštral - maestral
mirakul - čudo
mirlići - čipka
miritat - zaslužiti
mižerija - bijeda, jad
maravan - vino kvasinasto
modraperla - školjka bisernica, izrazito modre boje
molat - pustiti, popustiti
morbin - bolesno stanje

~ N ~

naramak - veći svežanj
ne obadan - ne prihvaćam, ne osvrćen se
noštromo - osoba koja upravlja palubom većih brodova

~ O ~

- obid - ručak
obor - ograđeni prostor pred kućom
ode - ovdje
odrina - konstrukcija za razvođenje loze nad terasom ili oborom
okuražit - ohrabriti
oskoruša - jabukasto voće trpkog okusa
osmij - osmijeh
ožeg - plosnato željezo za razgrtanje žara
ognjica - vrućica

~ P ~

- partit - otputovati, odlaziti
pas - podvez oko struka
pasat - proći
patinat - ulaštiti
pajoli - drveni pokrivač dna broda, podnice, plitki sanduci za prijenos ribe
paver - stijenj koji daje plamen na svijeći, skup pamučnih niti
pir - svadbena gozba
piz - uteg, teret
piščina - zemlja s puno sitnog kamena
pruće - odrezani djelovi loze pri obrezivanju
pot - znoj
prančioak - mjesto puno sunca
pris pilo - upravo sazrelo, stiglo u pravi čas
provin - naprava za mjerenje gradacije alkohola u vinu, sladora u moštu
prtit - nanositi teret na leđa
porat - mala luka
potla - poslije
ponistra - prozor, okno
posteja - krevet
požmarit - izbljediti

~ R ~

- rađa - obavljanje posla u masliniku, vinogradu
rana - hrana
raskaišen - raspojasan, razuzdan
raslaviti - razvodniti ocat, kvasinu
rašeto - veće pleteno sito za prosijavanje pšenice ili ječma
resti - odrastati
ruvinan - ozljeđen, oštećen
ruzina - hrđa
rza - glasa se

~ S ~

- sanje - maštanja, sanjarenja
samar - sedlo sa opremom za vezivanje tereta na magarcu ili mazgi
sadno - otvorena rana na magarcu ili mazgi izazvana pritiskom i
trenjem tereta na samaru
salbun - sitni morski ili riječni pijesak
sika - izlokana hrapava stijena većim dijelom uronjena u more
siti se - sjetiti se
skorup - vrhnje
skalati - spustiti
solar - povišena terasa popločana kamenom, balkon
spuga - spužva
stina - stijena, kamen
stopat - hodati
strpjenstvo - ustrajno i smireno podnošenje nečeg teškog
i neugodnog

~ Š ~

- šapjat - šaptanje
ščule - štake
šijun - kiša nošena vjetrom
šijat - veslati unatrag
škafetin - mala ladica
škina - vratna kralježnica

škrinja - izrezbareni drveni sanduk
škoj - otok
škerci - pokreti,gesti
škvadra - skupina prijatelja
škurina - zamračina
škureta - drveni kapak na prozoru
šoto-braco - pod ruku
štrop - konop koji drži veslo
šug - umak
škopiti - učiniti besplodnim

~ T ~

tašel - zakrpa
tavan - drvena podnica
tilo - tijelo
timbar - žig,pečat
timun - kormilo
tmina - gusti mrak,tama
triba - treba
tratiment - čašćenje
traversa - kecelja
trešnja - potres
turan - preša za vino, ulje
tvrđa - prastara kamena gradina
tangati - obojiti

~ U ~

uza - konop za izvlačenje mreže
užeći - upaliti svijeću,vatru
utvara - priviđenje

~ V ~

vaculet - marama
vapor - brod na parni pogon
vazet - uzeti

vidro - drvena posuda za vodu
vižitat - pregledati
vrv - vrh
vridi - vrijedi
verš - pjev ptice
volat - kameni svod, luk
vonj - miris
vrutak - izvor vode

~ Z ~

zagropat - zauzlati
zaklopit - zatvoriti
zguljena - oguljena, ogrebena
zbrokvat - zatvoriti sanduk čavlima
zboncat - utihnuti, smiriti se
zivka - dječji krevet
zunzit - tek čujni pjev

~ Ž ~

žerava - žar
žmarci - trnci
žmul - čaša
žuka - biljka brnistra
žuj - žulj
žvelarin - budilnik

ISBN 978-953-98174-6-4